سور تعویذ

(الندي کیسي)

Ketabton.com

قاضي محمد حسن حقيار

۱۳۹٤ لمریز کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریك په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملی کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور ودانی ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فیصله

ځانګې په دې جرګې پورې خپلې ډېرې هیلې تړلې وې، له نورو جرګو څخه ددې جرګې توپیر دا و چې پدې جرګه کې ددې او ددې دخسرګنۍ دقامونو له مشرانو پرته نورو ډېرو مخورو سپین ږیرو هم ګډون کړی وو.خو، د خسرګنۍ چرګ یې همدا یوه پښه درلوده. په همدې یوه خبره ولاړ وو((ولې، ځان شرموو چې ښځې ته طلاق ورکوو؟دا کومه پښتو ده، دا کوم غیرت دی، که لېوني دی او که سپېلنی همدا یې مېړه دی. که مېړه یې ګټه وټه نشي کولی، نو مور خو یې ګټلی شو،شکر هرڅه موپرېمانه دي، دا له ډوډۍ جامو هرڅه بې غمه ده، نه ــ نه هېڅکله نه. خپلو بچیانو ته دا پېغور نه پرېږدو...))

جرګه پاځېده او همدا چې ځانګې واورېدل، چې جرګې نتیجه ورنکړه نو سر پرې وچورلېد ،له غم او خفګان څخه یې په ډېره سختۍ په مړۍ کې ساه چلېده، دنهیلیو څپو واخېسته، په کټ کې ړنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګـه وغځېـده، څـو اوږده اسـوېلي يـې ووېسـتل، ژوره سـاه يـې واخېسته. د تېر څلور کلن ژوند د هرې شېبې په وریاد ېدلو به یې په زړه کې نرۍ څړیکه تېره شوه، اوښکو یې د کټ بوږ لوند کړ، کله به یې خپل پلار ملامتاوه او کله هم خپل نصیب. د خیال او سوچونو بېړۍ یې لاهو شوه، ماضي ته لاړه. ځانګې ته وریاد شول چې د پېغلتوب په لومړي کال یې د ژوند د نېکمرغۍ په هیله د پلار پرېکړه ومنله او په یوه لرې سیمه کې یې له یو نا پېژانده سړي سره چې تر دې دمه یې په اړه هېڅ معلومات هم نلرل واده ته زړه ښه کړ.

اوهغه وخت چې دا د ناوې توب په رنګینیو کې د واده په لومړۍ شپه له مېړه سره یوا ځې شوه؛ خو هغه دومره لیونی و چې اصلاً ښځه او نر یې نه پېژندل او ترپایه یې آن د ناوې توب پلو هم ددې له مخه لرې نه کړ.

هغه خفګان چې دا له مېړه سره له یو کلن ژوند وروسته هم، خپل کلي ته (پېغله) راغلله او سره له دې چې خسر او خواښې یې ښه پوهېدل چې زوی یې چور لېونی دی، خوبیا یې هم دخپل خدمت لپاره یوه داسې نجلۍ ورته وکړه؛ چې د ښکلا او ځوانۍ نوم یې دهرچا پر ژبه و.

لـه جرګو او مرکو نهیلۍ شوه، بلـه لار ورتـه پاتې نـه وه، مجبوره شوه چې د حکومت لمن ونیسي همدا و چې لـه مېړه څخه د رسمي بېلتون لپاره یې محکمې تـه د تللو پرېکړه وکړه، کـه څـه هـم دا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګې لپاره سخته وه، چې په محکمو او ښارنوالیو وګرځي؛ ځکه چې په عمرکې هم کومې دولتي ادارې ته نه وه تللې، خو څه یې کړي وای بله چاره یې هم نه وه.

ځانګه په خپل ژوند کې په لومړي ځل ښارنوالۍ ته لاړه، دومره کم جرئته وه چې له چاسره یې مخامخ خبرې هم نشوای کولی.

ځانګه اړتیا محکمې او ښارنوالۍ ته راوستې وه؛ خو هلته ورته هرچا د شک او یوې بد اخلاقې مېرمنې په سترګه کتل.

دا حالت پر هغې ډېر دروند پرېواته، چې د یوې تورسرې په توګه یې جېب خالي دی خو په اداروکې ورسره بې مطلبه څوک خبره هم نه کوي.

لومړی ځل خو د ځانګې له سترګو هغه وخت اور والوت چې د ښارنوال د مېز تر شا کېښناسته ، هغه ورته وایي چې له دې لېونې ښځه بېلتون ستا حق دی. زه دې ټول کار درته خلاصوم خو ته هم په جیبونو لږ ګوتې ووهه، دا ورته په ډېره ماته غاړه او بنده ـ بنده ژبه وایي چې ، زه په کور ناسته نجلۍ یم او پلار مې غریبکار، زه به پیسې درته له کومه کړم ؟ خو ښارنوال سمدستي ځواب ورکوي ((خیر که جیب دې تش دی خو ته ډېر نور څه هم لرې.))

ښارنوالۍ د ځانګې په اړه د ډاکټر نظر وغوښت، خو ډاکتر په دولتي روغتون کې ځانګې ته وویل د دې لپاره چې معلومه شي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغله يې که مېرمن، بايد ما ښام ناوخته زما شخصي کلينيک ته راشي.

د ځانګې دوسيه د پرېکړې لپاره ابتدايه محکمې ته لاړه، خو قاضي ځکه د دې پر ضد پرېکړه وکړه چې دې يې مېلمستيا ونه منله.

سره له دې چې ځانګه خبره وه د مرافعه محکمې رييس سپين ږيرى سړى دى او درې مېرمنې هم لري، خو هغه مار خوړلې، له پړي هم وېرېده، د وېرې او هيلې په فضا کې په چادري کې پټ مخ د قاضي مخ ته کېناسته.

له کېناستو سره سم قاضي ځانګې ته مخ وروااړاوه ((ګوره دا محکمه ده ، دلته بايد هره ښځه لوڅ مخ کېني.))

د ځانګې زړه ودرزېد ،د قاضي په خبره يې ځان کوڼ کړ، داسې چې ګويا له سره د قاضي په خبره پوهه شوې نه وي .

قاضي بل جوړ عينکې په سترګو کړې ، د دوسيې ورقې يې واړولې راواړولې او چې د ځانګې په رنګين عکس يې سترګې ولګېدې، نو زړه يې وتخنېد ، ، د خپلې فنري څوکۍ مخ يې ځانګې ته را واړاوه ، په تونده لهجه يې ورته وويل:((دلته په پټ مخ فيصلې نه کېږي،درته مې وويل دا محکمه ته اړه يې چې مخ لوڅ کړې.))

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګې چادري پورته کړه ، او همدا چې د قاضي سترګې د ځانګې پر مخ او بدن ولګېدې نو بې اختياره يې سترغلي پـه الوتلو ، وېښـته نېغ ، او رېد مخ سور او د نبضونو حرکت تېز شو .

قاضـي د دو سـيې ورقـې اړولـې را اړولـې ،او د هـرې ورقـې لـه اړولو سره بـه يې يـو ځل د سـترګو پـه کـونج کې ځـانګې تـه وکتـل ، دوسيه يې بنده او خولې يې وچې کړې ، هڅه يې وکـړه چې د زړه درزا پټه کړي ،د سوداګر په څېر يې د ځانګې ټول بدن لـه سترګو تېـر او د سترګو ګاټې يې د هغې پر مخ ورښخ کړل:((افرين پرتا چې د مېړو خې نوم هم در باندې دی ، الله ج ښه ځواني او ښايست هم درکړی او بيادې هم خپله حياء ساتلې ده ، زه نورتـا پـه دې کړاوکې نشم ليدلی، ستا د خلاصون لار شته))

ځانګه وغوړېده له خوښۍ پر خپله څوکۍ نېغـه او وروړانـدې شـوه قاضي چې شېبه په شېبه يې دوړې لېوه په څېر پر شـونډو ژبـه راښکله وويل: ((ته خو ځوانه يې هرو مرو به له چا سره ژوند شريکوې نو آيـا دا ښه نـه ده چې زما غونـدې يـو مهربانـه سړی د ژونـد ملګری کـړې ؟؟. دومره به دې ونازوم چې د ژوند ټولې سترټياوې به دې هېرې شي .))

ځانګـه بې صبره شـوه ، پـه تونـده لهجـه يې ورتـه وويـل: قاضـي صيب دا څه وايي زه خو ستـا د لمسـۍ پـر ځای يم او بيـا تـه خو درې ښځې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي ورته په وروستي ځل مخ ور واړاوه:((خوښه دې بيا به ارمان کوې.)) اوله همدې سره ووت.

دوه ورځې وروسته، چې ځانګه محکمې ته لاړه نو قاضي ورته وويل چې ځنګه زما پيشنهاد دې ومانه ؟ د ځانګې سترګې ډنډ اوکيني او ښې خواته د سر په خوځولو يې اوښکې اخوا دېخوا وشيندل شوې. قاضي هم پر شونډو يوه ترخه موسکا تېره کړه په غرور يې وويل: ((ښه نو زما فيصله به دې هم خوښه شي))

خولا يې خپله فيصله نيمه هم نه وه اورولې چې ځانګه په چيغه له دفتره ووته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزښتونه

حفیظ او سعید ه له ګاونډیتوب سربېره د عمه او ماما بچیان هم و، په یو کور کې زېږېدلي ،لوبېدلي او کوچنیتوب یې هم یو ځای تېری شوی و، د عمر له پخېدلو سره یې جوخت له یو بل سره مینه هم پخه شوې وه، د دواړو له مور او پلار پرته آن نور دوستان هم د دوی پر مینې خبر شوي وو.

د حفیظ مور او پلار څو څو ځله د سعیدې پر مو او پلار حفیظ ته د سعیدې پر غوښتلو جرګې وکړې خو د سعیدې موربه ورته همدا یوه خبره کوله چې زما لور مکتبۍ ده او حفیظ بې سواده او خشتمال ،ولې خشتمال هلک او دا سې چاته لور ورکړم چې که اسمان شین وی نو زما لور به ډوډۍ خوري او که وریځ او باران نو وږې به وي.

جرګو مرکو ،عذر او ننواتو کار ونکړ،نه د حفیظ وچو شونډو تاثیر وکړ او نه د سعیدې اوښکو او پټ پټ ژړا.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سعیدې د مور ضد له حفیظ او هغې دواړو خوبونه تښتولي و ځوځله یې پرېکړه وکړه چې وطن پرېږدي او چېرته په کوم بل ځای کې په بل نوم ګډ ژوند پیل کړي خو بیا هم د خلکو پیغور او د مور او پلار سرټیټي به یې د دې نیت په پښو کې زولنې شوې، دواړو پرېکړه وکړه چې که د وی د یو بل نشول نو ټول عمر به له بل چا سره واده نه کوي او سرونه به سپینوي خو پښتني پېغلې کله په خپل واک وي مور یې د هغې له خوښې او مشورې پرته خپل وراره ته چې همدلته یې پوهنتون لوستی و په نوم کړه.

حفیظ به پر لار ګوتې شمېرلې او له ځان سره به غږېده هم ، خو بیا هم پلار یې د سعیدې د مور او پلار له ضده له بل کور څخه ورته دستمال راوړ.

خیر دواړو نوی ژوند پیل کړ، کال یو نیم وروسته الله ج حفیظ ته زوی او سعیدې ته لور ورکړه.

ورځې او شپې تېرېدلې، حفیظ پوهېده چې دده بې سوادي له سعیدی سره دده د واده یواخینی خنډ وا و همدا بې سوادی ورته پیغور شوه نو کلک هوډ یې وکړ چې په هره بیه وي پر بچیانو به پوره تعلیم کوي او خپله به هم کوم کسب یا دوی همدا و چې خپله یې هم ترکاڼي یاده کړه او پر زوی یې هم لوړې زده کړې وکړې ،تردې چې په کلي او کور کې یې د زوی د اخلاقو ، ښکلا او استعداد نکلونه دهرچا په خوله و ،د سعیدې لور هم د کلي ښکلې پېغله شوه. همدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـیبې وې چې پـه افغانسـتان کـې د مجاهـدینو انقـلاب بریـالی او کـورنۍ جګـړې پیـل شـوې نـو رنـو دمـامور قـدر او اهمیـت کـم شـو، لوست اهمیت نه درلود، دپیسو ارزښت را ولوېده پـه معاشـونو ژونـد نه کېده، ډګروالانو او رئیسانو به دښار پر واټونو کچالو پلـورل، لـوی لوی رئیسان اومدیران به له بې سواده دوکاندارانو سره منشیان و، د سـعیدې د میـړه روزګـار او اقتصـاد ورځ پـر ورځ کمـزوری کېـده او دحفیظ ژوند ښه کېده.

حفـیظ داځـل پـه سـعیدې پسـې جرګـه ورولېږلـه او دهغـې لـورېې خپل لوستې زوی ته وغوښته خو داځل سعیدې له دې رشتې څخـه پـه کلکه انکـار وکـړ، جرګـې تـه یـې وویـل چې لیونۍ خو نده چې خپلـه لـور، انجنیر یـا داسـې چاتـه ورکـړې چـې دیـوې میاشـتې معـاش یـې د یومزدورد لسـو ورځـو لـه مـزدورۍ سـره برابرنـدی اوکـه ښـاروالي یـې ګاډی پر سـړک درولوته پرېږدې نو ددې لوربه ډوډۍ خوري اوکـه پـرې یې نږدي نو لوربه یې وږې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـــاور

دوبۍ ته دا زما لومړی سفر نه و، خو لومړی ځل و، چې په یوه اسلامي نړیوال سیمینار کې ګډون کوم. سیمینار ته د نړۍ له ګوټ ـ ګوټ څخه رابلل شویو عالمانو ته په شانداره او قیمتي هوټل کې ځای نیول شوی وو.

ما ته لامیاشت وړاندې د مقالې لپاره (په اسلام کې د حیا او اخلاقو ارزښت)موضوع راکړل شوې وه.

دوبۍ ته زما له سفر څخه زما ډېر دوبۍ مېشتي دوستان خبرشوي وو، خوپرېکړه مو داوه چې له سیمینار وروسته به ددوبۍ له ښکلا خوند اخلو.

د سیمینار په وروستي ماښام مې نسیم ته په ټېلیفون وویل، چې سبا ته له موټر سره راشي، چې دوبۍ ښه وګورو، سبا زه ،هغه او زموږ بل ملګری عزیز ووتلو ،ډېرې اسمانڅکې ودانۍ او پارکونه مو ولیدل.نسیم دغرمنۍ لپاره د سمندر پر غاړه یو ه لوکس هوټل ته بو تللو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دڅو پوړیزه هوټل لمن ترډېره د سمندر له پاسه وه ، ښکلیو مصنوعي ځړوبیو(ابشارونو) ، پارکونو او چمنونو هوټل ته لاښکلا ورکړې وه .

د ډوډۍ سیستم یې بوفه وو ، په یوه لوی سالون کې له ډول ډول غوښو وریجو ،سلاد ، پیرنیي او تازه میوو ډک دیګي او لوښي پراوږده مېزکتار ایښي وو او د سالون بر سرته سندرغاړو نرمه موسیقي غږوله.

نسیم دخوړو مېز ته نږدې ځای ناستې ته وټاکه.

موږلا په خوړو پیل نه وو کړی، چې شپږ- اوه انجونې ددیګیو مېز ته راغللې.ټولې ښکلې او تازه وې، خو یوه پکې دومره ښکلې وه، چې تابه ویل د دوبۍ مصنوعي ښکلا ته ماتې ورکوي ،ټولو په قابونو کې ځانته خواړه واخېستل او خپلو مېزونو ته ولاړې. ددې انجلۍ په لیدلو نو نور زموږ خولې دچوله کېدو نه وې، عزیز سمدستي پیل کړ:(دا خو سمه پري زاده ده، اه خلک چې وایي په دنیا کې پري زادې شته دي هغه خو همداده) نسیم مخ راواړاوه : (ددې ځای د ناستې ګټه دې ولیده، داخو یې اول برکت دی ، نورې به هم وګورې)

موږلا همداخبرې کولې، چې دا انجلۍ بیا راغلله او ددیګیو مېز ته ودرېده. نسیم په شوخۍ ددې لپاره چې دا انجلۍ وپوهوي، چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهمدي په اړه خبرې کوو ، کله کله دهغې خواته اشاره هم کوي په لوړ غږېږې وويل: (اف داسترګې دي، که له شرابوډکې پيالې ، والله که خو دزرافې غړې هم دومره دنګه وي، که په دې ټوله دوبۍ کې بله ښکلې نه وي همدا ورته بس ده. دابه دکوم ځای وي ؟

چاپېريال عربي وو. موږ ډاډه وو ، چې هغه په پښتو نه پوهېږي. عزيز وويل (ماته خو ماليزيايۍ ښکاري) نسيم ځواب ورکړ: (ځه ورک شه په ماليزيايانوکې دومره لوړه ونه او مناسب اندام له کومه شو ؟دهغوی مخونه خو بې نمکه تک سپين دي، دابه مصرۍ او يا ترکۍ وي. ته يې قداو دمخ سرخي وګوره))

نور نو دشوخۍ پيريان پر ما هم راغلل: :((ماته خو هندۍ يا پاکستانۍ ښکاري تاسو خو يې په لاسونو دې بنګړيو او دنکرېزو نقش ته وګورئ، وربل او جامې يې هم هندۍ او پاکستانۍ ښکاري ،)) انجلۍ بد بد راوکتل قابونه يې له خوړو ډک کړل او ولاړه. ما وربسې دسترګو په کونج کې کتل کباب يې په نورو نجونو ووېشه او کېناسته.

لږه شېبه وروسته بيا راغلله ، نسيم يې په ليدلو وويل: ((لکه چې دابدرۍ جماله کوم ديو له کوه قاف څخه راتښتولې ده، آخ خدايه دابه دکوم بختور سيف الملوک په نصيب وي))

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیز یې خبرې ورپرې کړې: ((یاره یوه شپه یې په یو میلیون ډالر ارزي)) ماته یې مخ کړ: ((که څنګه اسد استاده ؟)) ماورته وویل: ((یو میلیون نه، سل میلیونه هم پرې کم دي. پیسه که هرڅومره ډېره شي بیه او وروستی حد لري خو دانبکلا خو نه حد لري او نه ورته څوک بیه ټاکلی شي، یوائې دشونډو دښکلا انځورولو ته یې قلم یو سمندر رنګ غواړي)) هغې بیا هم خپل قابونه ډک کړل او روانه شو. خواړه یې پرنورو وېشل او کېناسته. لږ وروسته بیا راغلله نسیم ددې لپاره چې بیاهغه په غوږ ووهي په لوړ غږ وویل :(که کوم تکړه هنرمند یې انځور وباسي نو نور به څوک دپیکاسو انځورونه او میناتورۍ هم وانخلي.))

عزیز ورغبرګه کړه ((له خدای نه جار شم چې یا یې دومره ښکلي نه وای پیداکړی او یا یې موږ ته دصبر طاقت راکړی وای))

دسترګو په کونجو کې یې داسې راکتل چې دهربانه په خوځېدلو یې موږ ته کرکه ورېده.

زماهم طاقت رانغی:((دوی اوس هم زموږپوروړي دي که موږ بدرنګه نه وای نو ددوی ښکلا څه ښکارېده سپوږمۍ په تیاره کې ښه ځلېږي طبیعت سهوه شوی نه دی، که ټول انسانان ښکلي وای نو نن به ولې ددې یوې په توصیف له موږ او تاسو ډوډۍ پاتې کېده))

مالا خبرې کولې چې هغه خپل مېز ته روانه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور نو زموږ دوتلو وخت وو ، چې یو چا زما پر اوږه لاس کېښود ، مالا مخ وراړولی نه وو چې دهغه خبرې مې غوږ ته رانښوتې ((سلام ورور ! وخته مې لیدلی وې ماویل پرېږده چې ډوډۍ وخورې بیا به درسره جوړپخیر وکړم)) دقاضي پاچا په لیدلو خوښ شوم، ورپاڅېدم ستړې مه شي مې ورسره وکړه ، دستي یې وویل عمر دې ډېر دی بیګا مې په تلویزیون کې په خبرونو کې ولیدلې له مشر حاجي صاحب سره مې یاد کړې حیران وم چې دلته به دې له چانمبر پیداکړم، ډېر وخت مې نه یې لیدلی، ترې ومې پوښتل چې ستا کور خو په کویټ کې دی دلته څه کوې؟ ویې ویل چې د زوی واده مې تیار و ،کورنۍ مې پرېکړه وکړه چې د واده مراسم په دوبۍ کې جوړکړو ،پرون یې همدلته واده وو ، دوه -درې ورځې نور هم په دوبۍ کې یو بېرته کویټ ته ځو.

کېناستو یو ساعت مو د خپل ګډ کلي په اړه خبرې وکړې په وطن کې یې دخپلو دوستانو اوځمکو پوښتنه رانه وکړه .

ترې و مې پوښتل چې که څه هم زامن دې په کویټ کې لوی شوي او ډېر یې نه پیژنم خوبیا هم د کوم یوه واده وو اومېرمن یې دکوم ځای ده ؟هغه ځواب راکړ چې ددریم زوی واده مې و اوخپله ورېره دمشر حاجي صاحب لور سارا مې ورته کړې ته خو خبر یې چې هغوی هم له موږ سره په کویټ کې اوسېږي؟ ساراخو به ته هم پېژنې !هغه خو تکړه لیکواله او شاعره ده زموږ ټوله کورنۍ تا پیژني، په

(c) ketabton.com: The Digital Library

انټرنېټ کې دې مضامین لولي او احترام درته لري، ټول راغلي، همدلته دي اوس د سمندر پرغاړه پارک ته لاړل ، راځه چې له ټولو سره دې معرفي کړم چای او شربت به هم له مورې سره وڅښې) له همدې سره یې له لاسه ونیولم بې سوال او ځوابه یې روان کړم. د سارا د نوم په اورېدلو زما هم تلوسه ډېره شوه غایبانه شناخت مې ورسره و په انټرنېټ کې مې ورسره ډېر چټ کړی و .

ټول له اوږده مېز څخه راتاو ناست وو د قاضي پاچا له خولې زما د نوم او تخلص په اورېدلو ټول ودرېدل ، لاسونه یې پرسینه کېښودل پاچا ماته ګوته ونیوه: (اسد جان خو زمونږ د کلي او سیمې ویاړ دی. په ده موسترګې هسکې دي.) له همدې سره یې د مېز برسرته نجلۍ او ترڅنګ یې ولاړ ځوان ته ګوته ونیوه: ((ساراجانه مې وربره او اینګور ده ، حامدجان مې ځوی دی پرون د دوی واده وو)) د نجلۍ په لیدلو زما له پښو ځمکه وتښتېده ، وارخطا شوم: (هلکه داخو هماغه ده)، له ډېر خجالته مې پر تندي خوله راغلله. هغې هم ټکان وخوړ سره وګرځېده. پاچا خپلو خبروته دوام ورکړ ((ساراجانې ، تا خو به اسد استاد ډېر یاداوه ښه شوه چې د واده د خوشحالۍ ترڅنګ دې دده د نږدې لیدلو خوشحالي هم پر برخه شوه)) سارا وارخطا شوه. لکه تر هېدلې هوسۍ په حیرانتیا یې وپوښتل بابا دا ته څه وایې: (دا به استاد اسد نه وي ، [ژبه یې بنده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنده شوه]نه نه دا هغه کېدلی نشي ، هغه ما پخپل ذهن کې بل ډول انځور کړی دی، دا نه دی !.)

له ډېره شرمه زما سترګې پر ځمکې ګنډل شوې وې ، رڼا ورځ رابانډې تیاره ده ، مخامخ ورته کتلی نشم. پاچا ورته په خندا وویل(نه بچیه اسد همدادی تالکه چې سپین ږیری بللی وو که څنګه ؟) دسارا پر تندي هم خوله راماته شوه په طنزاو او ریشخند یې -چې بل چا نه محسوساوه او ټول بار یې یو اځې زما پر اوږو وو- ورته وویل (هو بابا د استاد لیکنې مې ډېرې اورېدلې او لوستې وې او اوس چې په خوړو پسې تللم نودرې وارې مې بیا هم دده استادانه او فلسفي خبرې واورېدلې او ښه شو چې ژر مې نور هم وپیژنده !)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بختور واده

کله چې دفتر ته ننوتم د میز پر سر مې دبلنې په یو ډېر ښکلي او قیمتي کارت سترګې ولګېدلې و مې سپړود د کارت په منځ کې په طلايي ليک کښل شوي وو: (ډاکټر عبدالباري فهیم او دکتورس مرینا فهیم غواړي چې دخپل نېکمرغه واده څلورمه کلیزه د شاندارو مراسمو په ترځ کې ولمانځي ،له دې کبله له محترم استاد (عاطفي)څخه هیله کېږي چې دې محفل ته په خپلو راتللو سره ښکلا ورکړي.))

د کارت په لوستلو د سوچ سمندر لاهو کړم او له ځان مې د پوښتنو امیل جوړ کړ: دا ډاکټر عبدالباري به څوک وي ؟ سرجن دکتورس مرینا څوک ده؟له ما سره څه پېژندګلوي لري ؟دا او دې ته ورته نورې پوښتنې مې له ځانه سره ښکته پورته کولې، چې تیلیفون وشرنګېد غوږی مې پورته کړ له هغې خوا راته وویل شول چې هغه د ډاکټر عبدالباري دوست دی او دنده یې ورکړې چې که زه کویټې ته دهغه مراسمو ته ورځم چې هغه راته دالوتکې ټکټ واخلي. .ناڅاپه مې ټکان وخوړ لکه څوک چې د بریښنا لوڅ مزي ته لاس وروړي ، د ذهن غشی مې پنځه کاله شاته ولاړ ، تېر هرڅه مې یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځل بیا د ذهن پر سکرین راوګرځېدل. هغه وخت چې د کابل ساړه ژمي خپل جال غوړولی ،دکابل هسکو غرونو ، بربنډو ونو ، دنګو ماڼیو او ....سپین کفن اغوستی و ،دمیز شاته ایښې بخارۍ ته مې خپل لاسونه تودول، چې یو غنم رنګه دنګ لوړ پوزی، هډور ویښ او چالاکه ځوان مې مخې ته عریضه کېښوده ، ځان یې عبدالباري او د هلمند اوسېدونکی راوښود او د روغتون دریاست په کمبوداتو کې یې د اجیر په بست کې د ځان د تقرر غوښتنه کړې وه، دزده کړې پوښتنه مې ترې وکړه ویې ویل چې نهم یې لوستی او لسم ته بریالی شوی و چې عسکرۍ ته یې ونیوه .

ما هم ورسره موافقه وکړه . عبدالباري له دفتره سره مینه درلوده د حاضرۍ پابند وو ،د شپې له خوا به په روغتون کې اوسېده کله کله به خبرېدم چې دخپل کار تر څنګه د نرسانو په کار کې هم ګوتې وهي ، پیچکاري او د ټپونو پانسمان یې هم زده کړی دی. پرهغه دنرسانو لاس سپک وو ،د معاشونو کموالي له وظیفې سره د ډاکټرانو او نرسانو مینه کمه کړې وه .ډېر وخت به چې کوم نوکریوال نرس د شپې له وظیفې پټېده نو له باري سره به یې غوږ جنګاوه او هغه به هم ورته سینه وډبوله.

کال لانه وو پوره شوی چې باري د نسخو لوستل زده کړل، ځینې دواګانې یې هم وپېژندلې او دټپونو په پانسمان، پیچکاري، سېروم. یې ښه لاس چلیده ، مخ ماتی او خدمتي هلک و ، ما هم د روغتون د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوا ګانو د ډیپو د معتمد په توګه وټاکه.ورځې او شپې تېرېدلې ،بله ورځ خبر شوم چې باري د مرينې په نوم له یوې کابلۍ ښوونکې سره کوژده کړې. ماته په پيل کې دا خبره ځکه ټوکه ښکاره شوه چې يو خو عبدالباري په وطن کې ښځه او اولادونه درلودل بل دا چې اقتصاد يې هم دبل واده اجازه نه ورکوله ، خود مرينې پلار هم نيستۍ ښه ځورولی وو دباري ځوروپې هم ورته غنيمت وې.

زموږ يو همکار عبدالباري ته په ټوکه وويل چې هسې دې په دې قيمتۍ کې ځان پوروړی او په دوه غمونو ککړ کړنو دده په شونډو نرۍ موسکا لاره وکړه اوويې ويل چې ته يوازې دعا کوه ما هرڅه سنجولي دي ،

،هغه له کوژدې يوه ا ونۍ وروسته مرينه دقابله ګۍ په کورس کې شامله کړه او دعملي کار د زده کړې لپاره يې دښځو او کوچنيانو په روغتون کې هم مقرره کړله، د نسخو د ليکلو او لوستلو لپاره يې سحروختي مانځه مهال دانګليسي کورس پرې پيل کړ. کال وروسته يې واده وکړ خوله واده وروسته باري له موږ سره دنده پرېښوده هغه ماته خپله استعفى راوړه خو دايی هم رانه وغوښتل چې دلته دعملي کارتصديق ورکړم ماورته وويل چې ګوره دومره تکړه نه يې اونه دا تصديق درته ګټه کوي خو هغه په خندا راغبرګه کړه: ((رئيس صاحب ته نورخلاص يې دمچۍ دم ته راکړه دښامارانو نيول پرما))

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی کویټې ته لاړ ،اومرینې همدلته خپل درس ته دوام ورکړ.

ځومیاشتې وروسته یې مرینه هم بوتلله کال یو نیم وروسته خبر شوم چې عبدالباري اوس هغه خړ پړ باري نه بلکې هلته ډاکټر عبدالباري دی او دبلوچستان په یوې لرې پرتې سیمې کې خپل روغتون اودرملتون لري.

تیلیفون کوونکي سره مې کویټې ته تلل ومنل او روان شو دکویټې له ترمینل څخه لا وتلي نه وو چې یو تن چې ږیره اوبریت یې ښه چټ تراشلي د سر ویښته یې په منظمه ډول پاس اړولي وو، سرمه یې چرمي جمپر او فولادي پطلون یې په تن، راډو ساعت په لاس، ټیټانیک تایواني بوټان یې په پښو اوتوره نکټایي یې په سپین یخن قاق راځړولې وه. رامخې ته شو اوله ستړي مه شي او غاړه غړۍ وروسته یې لاسي بکس راڅخه واخیست، خدای شته و مې نه پیژانده، خوهغه چې له ځان سره زما سور چلند ولید، نوویې ویل رییس صاحب لکه چې ودې نه پیژندم؟ عبدالباري یم ! ماهم په ټوکه ورته وویل ځوانه داولې؟ږیره، پټکی هغه سپینې جامې، څادر او واسکټ دې څه کړل؟ خو هغه داهرڅه په خندا تیرکړل له ترمینل څخه بهر یو لوکس لنډکروزر راته ولاړ په خبرو خبرو کې د کویټې ښارته ورسېدو دیوې ښکلې بنګلې مخ چې ((ډاکټر عبدالباري هاوس)) پرې لیکل شوي وو ننوتلو مرینه موهرکلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتله کور هم ساده کور نه و او مرینه هم هغه وچه زېړه او زبېښلې مرینه نه وه، هر څه بدل بدل و.

د درې پوړېزکور پردیوالونو راځړېدلیو شنو، سرو اوزېړو ګروپونو فضا رنګینه کړې وه.

سبا د کلیزې مراسم پیل شول، مرینه چې منیژوب یې په تن و تازه له ارایشګاه راغلله اودکرولا ډرېوري یې هم په خپله کوله، دمحفل د ثبت لپاره د فلمبرداری کمرې ودرول شوې وې، مشهور سندرغاړې رابلل شوي وو، په څو شېبوکې څومنزله کیک دمېزپرسر کېښودل شول او عبدالباري اومرینې ته یې د غوڅولوبلنه ورکړل شوه هغوی هم دلاسونو په پړقاکې کیک غوڅ اویوبل ته په خوله کې ورکړ. د ډول ډول کبابونو یخنیو ،وریژو اووریت شویو چرګانو قابونه لادمخه د میزپرا یښودل شوي و،میز په غوریو او قابونو وپوښل شو ، دتازه مېوو اومشروباتو پتنوسو سرپه سر کېښودل شول نږدې مازیګر دمحفل پای اعلان شو.

سباله عبدالباري سره دده په بلنه دبازارلیدلولپاره بهر ووتلودبازارپه بېلابېلوبرخوکې یې خپل هغه درملتونونه هم راوښودل چې اوس یې ورته په تنخوا نوکران نیولي دي. وروسته دیو لوړ بلډنګ ترڅنګ له موټر څه ښکته شولو دبلډنګ له پاسه پرلویه لوحه لیکل شوي وو:((مرینا پرایوټ هسپتال)) مرینې عبدالباري دروغتون دبېلابېلو برخو له لیدلووروسته راته وویل چې چای به زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دفترکې وځښو ، کله چې دفتر ته ننوتلو نو پرميزپرا يښې مرمرينې تختې ليکل شوي: ((دمرينا روغتون رئيس سرجن ډاکټرعبدالباري الکوزی دکابل دکوچيانو دروغتون متخصص MDله کابل MIله استراليااو PhD له هامبورګ څخه.))

مخامخ دسرطبيب دفترو چې ورننوتلم نود مېزله پاسه پرهمداسې تختې ليکل شوي وو،((سرجن ليډي ډاکټرمرينا دراني ماهر امراض نسائي ولادي. MDکابل PhDلندن))

به خندامې ورته وويل چې آيا دلته حکومت مداخله نه کوي؟ ويې ويل چې نهه مياشتې مخکې پوليسان راغلي وو، چې دخپل حق له اخيستلو وروسته بېرته لاړل اوس هغوی ته تکليف نه ورکوم اوهرمياشت يې خپله حق وروړم او شکردی مريضان مې هم ورځ په ورځ ډېرېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدګومانه

همداچې د دربېیم پور په وروستۍ پوړۍ مې ګام کېښود، نو سمدستي مې سترګې پر همدې ولګېدې. ستېج ته نږدې ناسته وه، سرېې پر مېز ښکته کړی و، څه یې لیکل، تالار سپین پړق او قندیلونو روښانه وو، تا به ویل چې لمر همدلته کده راوړې ده، د موسکا د ګلابي مخ جلوې پر شیشه یي مېز د پروت سپین ململ رنګ الواني کړی او د مخ رنګیني او د هغې مخ ته پرمېز د ګلانو د ایښې ګېډۍ رنګینې یو په بل کې تاوېدې. کله به چې هغه وخوځېده نو د رنګونو اتڼ به پیل شو دواړه رنګینۍ داسې په سیالۍ وې چې تا به ویل فطرت، صنعت ځپلي بشریت ته خپلې کرشمې ورښیي.

د موسکا مخ ته له ایښي مېز راتاوې پنځه واړه څوکۍ خالي وې. یوځل مې زړه وکړ چې راځه مړه د هېڅ پا په کیسه کې هم نشې، څنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته يې کېنه؛ خو د موسکا دا هيله مې سترګو ته ودرېده، چې راته به يې ويل زړه مې ستا د مينې هديره ده، د زړه په قبر کې مې يواځې ستا مينه ښخه ده؛ خو ګوره چې اوس په دنيا کې خلک يواځې تبصرو او په نورو پسې کيسو جوړولو ته اوزګاردي نو پام کوه.

زه لا د موسکا د مخ او د ګلانو د ګېډۍ له پرتلې اوزګار شوی نه وم، چې ويندوی په لوډ سپيکر کې غږ کړ: زموږ بل مېلمه ښاغلی احمدزي هم تشريف راووړ. له ده هيله کېږي چې د دريځ سر ته تشريف راوړي او د نورو مېلمنو ترڅنګ کېني. زما د نوم په اورېدلو سمدستي موسکا هم دروازې ته راوکتل، ودرېدله ، دستړي مه شي په دود يې سر وخوځاوه.

زه پر دريځ مېلمنو ته مخامخ کېناستم.

په زړه کې له موسکا ګيله من وم، چې ولې له ماسره يوځای کليزې ته رانغلله، ولې يې دلته د راتللو پر وخت پر ما غږ ونکړ؟ ولې ولې.... چې په همدې وخت کې يو ښکلی ځوان راغی او نېغ د موسکا خواته ورغی، موسکا هم ددې لپاره چې ځوان يې ځانته ښه نږدې کېنولی وي له ترڅنګ څوکۍ څخه خپل لاسي بيک پورته او هغه ته يې ځای خالي کړ. ددې ځوان لاسونه لامده وو موسکا خپل دستکول پرانېست دستمال يې ترې راووېست او هغه ته يې ورکړ. دواړو په ټيټ غږ يو بل ته څه وويل او بيا په خندا شول، نږدې وه چې ددې حالت په ليدلو له څوکۍ راپرېوځم. کله پرځان او کله پر خپلو سترګو بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

باوره شم. حیران شوم چې دا زه څه وینم.آیا زه ویښ یم او که ویده کله ځانته کاذب ډاډ ورکوم، چې هسې خیال او وهم اخېستی یې .حقیقت داسې نه دی؟

کله پر خپلو سترګو اولیدنو شکمن شم: دا زه څه وینم ایا دا هماغه موسکا ده، چې زه یې خپله ټوله دنیا بولم اوخپلې ټولې هیلې مې ورپورې تړلې دي؟ آیا دا هماغه ځوک ده چې د زرګونو مخلوقاتو له منځه زما یواځینی انتخاب دی ایا دا هماغه موسکا ده چې همدا پرون یې په قسم راسره وعده وکړه چې، دبل بوی هم پرې حرام شه او نن هغه دی دومره له بل سره بوخته ده چې ما خو پرېږده آن دمراسمو په سلګونو ګډونوالو یې هم سترګې نه سوځي. ؟

د تصور او خیال ماڼۍ مې ړنګه او خپل ارمانونه مې د سمندر په څپو لاهو لیدل.

دا اندېښنه مې قوي شوه، چې موسکا همدا ځوان خوښ کړی او دې محفل ته دهغې لخوا ماته بلنه هم دهمدې لپاره ده چې داهرڅه پخپلو سترګو ووینم او په سراب پورې هیلې ونه تړم.

موسکا کله دسترګو په کونج کې ماته وګوري، کله ددې ځوان غوږ ته خوله ورنږدې کړي او کله بیا هغه ددې په غوږ کې خبر وکړي دا ورته غوږ ورنږدې کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ډېرې غوسې رپېږم، ټول ژوند راته ټوکې او مسخرې ښکاره شو، دذهن په هينداره کې مې دموسکا خاطرې اوړي او رااوړي ، له ځان سره کرم ربېبم چې ربښتيا هم په انجونو کې وفا نشته ، دګل او صنوبر کيسه مې ذهن ته نېغه نېغه شوه. کله مې زړه راډک شي وايم راځه ښه په زوره وژاړه او د محفل ټولو خلکو ته کيسه وکړه.

کله کله دموسکا په مينه او فکر کې دې چټک بدلون ته حيران شم ،د دنيا هر حقيقت راته دروغ وبربښېږد ، پرهرڅه بې باوره شوم، په لږه شېبه کې مې دهرې فلسفې په اړه فکر اونظر بدل شو، له دنيا او دنيا والو مې زړه تورشو، په دې فکر کې وم چې له موسکا څخه دخپلې سوځېدلې مينې غچ څه ډول واخلم.

په همدې کې دکليزې دکېک دپرېکولو اعلان وشو، څوتنه راغلل، کېک يې پرې کړ له هر مېزڅخه خلک راتلل، اوځانته يې کېک ووړ ،موسکا هم راغلله، قاب يې له کېک څخه ډک کړ،دوه قاشوغې اودوه پنجې يې واخېستې کېک ماته نږدې ايښې و ،کله چې رانږدې شوه، نو د سر په ښورولويې سلام وکړ ،زماله سترګو دکرکې اور بادېده، خپل مېز ته لاړه په دستمال يې قاشوغ پنجې پاکې کړې ، يوه قاشوغه اويوه پنجه يې دهغه زلمي مخ ته کېښوده اويوه يې ځانته، ورته موسکۍ شوه او قاب يې ورنږدې کړ. دلته زما بد ن داسې وسوځېده لکه دسکروټوپه فرش چې رانښکل کېږم. زه د اور په غرونو کې بند او د خپلې ناکامې مينې دجنازې پر تدفين

(c) ketabton.com: The Digital Library

او تکفین بوخت وم، چې څنګ ته ناست ملګري مې وخوځولم:((کوم فکر کې یې؟ ویاند ستېج ته وغوښتې))،ناڅاپه مې ټکان وخوړ، وارخطا راپاڅېدم.اجنداهم رانه هېره وه، نه پوهېدم چې څه ووایم پرستېج مې له اورېدونکیو د ناروغۍ په پلمه ځان خلاص کړ بېرته په خپل ځای کېناستم، د سوچونو سمندرلاهوکړم:((ښه ددې چې دا هلک خوښ وو، نوله ماسره یې ولې دبې کچې مینې تظاهر کاوه، له ماسره یې ولې قسم کاوه، چې نه به ته بل چاته په زړه کې ځای ورکوې او نه زه؟ ژوند به موهم یوځای وي اومرګ هم،دې خوبه ماته ویل چې خېمه وي که کوډۍ ستا لپاره پرې له ماهیو تېره یم.

موسکا خوبه راته ویل چې ددې د پلار د سوداګرۍ ډېرشریکان او ددې ترپلار رلا شتمن یې غواړي، خوددې مینه له ماسره ده، نو نن ولې له ماځخه غوړ هلک ته زما او دټولو ګډونوالو په مخ کې خاندي او په نازورسره خبرې کوي؟، کله به سوچ راغی چې که موسکا رښتیا هم مطلب اشنا اویاد پیسو ورېږې وای، نوپه دا دومره وخت کې خوبه یې له ماپیسې یا بل څه غوښتي وای ! !بیا راته ځان خوشباوره ښکاره شي: نه نه یاره رښتیاچې ښکلې نجونې ټولې دحمام لُنګ دي،نن له یوه او سبا له بل سره وي اوررښتیاهم دوی مینو پسې نه ،بلکې په سرو او سپینو پسې ځي،زړه مې تنګ اوچاود ته نږدې شوی و، څوځله مې زړه وکړ چې راځه محفل پرېږده اوچېرته ګوښه په زوره زوره وژاړه، کله به فکر راغی چې راشه له همدې درېیم پوړ ځخه ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغورځوه،اوټولې دنیاته دنجونومکاري،بې وفايي اودنيمې لارې ملتيا وروښيه.

دكليزې دمراسمولومړۍ برخه پای ته ورسېده،داڅانس پربرياليوكاركوونكيود ډاليو او ستاينليكونو دوېش كارپيل شو، وياند به نوم اخېست او د يو چاپه لاس به يې ستاينليك وركړ،په همدې كې يې په يوفيګور اوخاص انداز دګډونوالو پام ځانته راواړاوه،((پوهېږئ !پوهېږئ !چې اوس دريځ ته ځوک راغواړو؟؟،اوس هغه ځوان راغواړو چې زموږ د اژانس روح بلل كېږي، هغه چې اژانس ته يې ګڼ ملي اونړيوال وياړونه اومډالونه راوړي،هغه چې تل يې زموږ سرهسك اوسترګې لوړې ساتلي دي ،نوستاسودلاسونوپه پړقاكې راغواړم شكېب جان !))

چيغې اوچكچكې پيل شوې سترګې په شكېب پسې اوښتې را اوښتې، له همدې سره دموسكا ترځنګ ناست هلك سټېج ته راروان شو، زما د غوسې سمندرلاهم طوفاني او دوينې هرڅاڅكى وخوټېد، هلته موسكا له ډېرې خوشحالۍ په خپله ځوكۍ ودرېده،له ډېرو چكچكو يې ټيكرى په اوږو ولوېد، په سترګو كې يې د خوښيو اوښكې ډنډ شوې، ماويل هسې خويې زما پرځای ورسره مينه نه ده پيل كړې،په ده كې خوډېركار و، په همدې كې وياند د چكچكو او چيغود ودرېدو هيله وكړه، چكچكې غلې شوې وياند وويل:ښه اوس تاسوپوهېږئ چې ګران شكېب جان ته به ډالۍ اوستاينليك دچا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس ورکوو ؟ ستا سو په خیال کې به کوم وزیر یا والي ګرځي ،نه نه شکیب جان ته والي یا وزیر نه، بلکې هغه څوک ډالۍ ورکوي، چې دی یې روزلی ،مینه یې ورکړې، له ده سره یې بې خوبي تېره کړې او دده داستعداد په روزلو کې لوی لاس لري،نو ستا سو دلاسونو په شانداره پړقا او درونداستقبال کې راغواړو ،دشکیب جان خور ((آغلې موسکا))

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې غمي

له ټورنټو څخه اوتاوا ته د تلونکي ریل ګاډي د اتمې ډبې دریم
تخت زما و، ،زما ترتخت لاندې یوه ښکلې نجلۍ په یوه لنډ نېکر
اوبنین کې او مخامخ یې یو هلک پروت و، ماته مخامخ په څلورم
تخت کې ناست هلک خپل لپټاپ پرانیستی، کله چټ کوي کله
کمپوز،بلا سکس سایټونه یې وکتل ،زما ترتخت لاندې نجلۍ د خپل
مخامخ تخت هلک غېږې ته ورغلله، غېږ په غېږ شول شونډې یې
دهغه پر شونډو کېښودې دواړو دیوبل شونډې زبېښلې ،ژبې یې د
یوبل په خوله کې ورکړې، انجلۍ لومړی په ناسته دخپلو تیونو څوکې
دهلک په خوله کې ورکړې او بیا ورته څملاستله ،زه او ماته مخامخ
هلک دواړه ورته ګورو خو نه مو هلک په کیسه کې دی او نه انجلۍ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مخامخ هلک له کانتین څخه دوه ډکې پیالې راړې یوه یې دهلک په غېږ کې پرتې همدې نجلۍ ته ورکړه او یوه یې خپله وڅښله ،سفر اوږد و ومې غوښتل چې د سفر له ملګرو سره دخبرو دروازه پرانیزم ،لاندې هلک او انجلۍ په خپلو کې بوخت و نو له مخامخ ناست هلک څخه مې دهغه دنوم ،ځای ،قوم او بوختیا په هکله وپوښتل، هغه راته وویل چې نوم یې راب او د مور نوم یې لیسا ده په اوتاوا کې اوسېږي، انجنیري یې لوستې ،په قوم ایریش او نیکونه یې له ایرلینډ څخه کاناډا ته تللي دي ، ما ترې وپوښتل چې څووم نیکه مو کاناډا ته راغلی او ولې یې ایرلینډ پرېښود ؟هغه موسکی شو ویل یې دومره معلومات نلرم له همدې سره یې دهلک په غېږ کې پر پرتې نجلۍ ورغږ کړ: خورې بابا کله او ولې له ایرلینډ څخه دلته راغلی و؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وطنه!

د لاهور د یاړي (مزدوري) خو ټوله سخته وه، خو چې کله به یې ټاټکی راپرسر کړ، نو لکه په سره تناره کې مې چې دروي. ما به چې کله په کوم ختم وخیرات ، جنازې، جُمعې داختر لمانځه او یا کلي ته د تللو په وخت کې خولۍ پرسر کړه. نو دومره به راباندې درنه وه لکه تور غر، او اوس به یې چې لس ساعته پرلپسې له مسالې ډک شل کیلویي ټاټکی راپر سر کاوه نو کله مې زغملی شو.

په کابل کې تنظیمي جګړو دومره وارخطا کړو چې له ډک کور او پریمانه جایداد څخه مو یوازې یو سراودوه غوړه وو ښستل ،پردی وطن وو له مزدورۍ پرته مو بله لار نه درلوده ،په شپیتو کلدارو مزدورۍ مو تش کتغ او اوړه هم نشوای برابرولی، شل روپۍ خو یې دکار ځای ته په کرایه هم رانه لګېدلې. دغرمې لپاره وچه ډوډۍ مو له ځان سره له کوره وړله، خو دکتغ لپاره به مو پنځه پنځه کلداري اچولې. ددې لپاره چې لږې ډېرې پیسې وګټو، نو دکار خاوند ته به مو پخپله د اورټايم (اضافه کارۍ)پېشنهاد کاوه ،کله به چې ګرمۍ او یا هم درانه کار ډېر بې حوصلې کړم نو چاچاسادي به مې سترګوته ودراوه ،او دهغه په لیدلو به مې زړه تسل کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د حوصلې او زغم خاوند سپین ږیری و ، هر کارته به یې چې ورکړ (نه)به یې پکې نه ویلې ، له هغه سره مې همدلته د دیارۍ په ځای کې ولیدل ،له رنګه ډېر ،ثقه ،هوښیار ،پوه او جهان دیده ښکاریده .په کار کې چې له یو بل سره لږ بلد شو نو ځوځوځله مې ترې وغوښتل چې ځان پوره راوپیژني خو همدومره به یې راته ویل چې له تنظیمي جګړو او په کابل کې له نا امنۍ څخه یو را مهاجر شوی افغان یم.

هغه به پرځان ډېر زحمت تېراوه خو دکار د خاوند او یاهم دګلکار خبروته به یې ځان نه ورکاوه ،دپنجاب ددوبي لمر دواړه دومره تک تور اړولي وو چې په سخته به چا پېژندلي وای.

یوه ورځ مې دمزدورانو دحاضرۍ په کتاب کې دسعیدي کابلي نوم ولید .د حاضرۍ له مسوول څخه مې په ماته ګوډه اردو وپوښتل چې دا سعید کابلی یې لاڅوک دی ،چې نوم یې په حاضرۍ کې شته خوخپله یې نه وینو ،هغه سمدستي چاچا سادي ته ګوته ونیوه ،پوه شوم چې دوی سعیدي سم تلفظ کولی نشي ،نو ځکه ورته چاچاسادي((سعیدي کاکا)) وایي.

زموږدکارخاوند پروفیسورصادق احمد پراچه د لاهور پوهنتون د سیمه ییزو مطالعاتو د مرکزدمنځنۍ آسیادبرخې مسؤول وو ، یوه ورځ چې له دفتره دکار سرته راغی نو د په لاس کې نیولي اخبار غونډه سرخي یې دافغانستان په اړه وه ، چاچا سادي ترې په ډېرې عاجزۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښتل چې که يوه شېبه اخبار ورکړي ، پراچه ترې په حيرانتيا وپوښتل چې ايا اخبار پړاوولی(لوستلی)شې؟ هغه ورته دهو سر وخوځاوه. نور به نو هغه هر وخت له موږ سره دافغانستان او منځنۍ اسيا پرتاريخ ،کلتور ،جغرافيې او دسيمې پرګڼو ارزښتونو ډېر بحث کاوه،او دچاچا سادي له معلوماتو به يې ډېر خوند اخېسته، هغه به ويل چې دا سيا پېژندنې په اړه لسګونه کتابونه لري ،خو دی پر هغه تاريخ ډېر باور لري چې يو افغان ليکلی او دی اوس هم ترې ګټه اخلي.

هغه به له دندې له راستنېدو سمدستي وروسته ، دچاچا سادي خواته راغی او علمي بحث به يې ورسره پيل کړ ، زه خويې چندان په ژبه نه پوهېدم خو چاچاسادي روانه اردو ويلې. پروفيسور هم په پښتو پوهېده. دواړه پر بحث خوښ وو موږ به دا شېبې ددمې لپاره غنيمت بللې.

يوه ورځ پروفيسور پراچه د خپلو خبرو په ترڅ کې وويل دا چې په قرآن کې راغلي چې سلطان سکندرذی القرنين د جوج ماجوج د بندولو لپاره کوم اوسپنيز دېوال جوړ کړ نو داجوج ماجوج په ققفاز کې اوسېدونکي مغل قوم دی او سلطان سکندر په څلورمه قبل الميلاد پېړۍ کې ققفاز ته دافغانستان له لارې لاړ ،.ماته خو په دې اړه معلومات نه وو خو چاچاسادي ورته وويل چې دا معلومات ناسم دي ،ځکه چې سلطان سکندر هېڅکله افغانستان ته ندی راغلی ،او په څلورمه قبل الميلاد پېړۍ کې پرافغانستان مقدوني سکندر يرغل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی وو ،ده پروفیسورپراچه ته وویل چې ښايي دی له التباس سره مخ او د سکندر مقدوني او سکندرذی القرنين نومونه ترې يو له بل سره ګډ شوي وي ، ديو افغان مزدورلخوا دده معلوماتو له ناسم بللو سره دپراچه رنګ تک سور واوښت په تنده لهجه يې وويل : زه داسنادو له مخې غږېږم او ته له ګېډې ،زه دخپلې خبرې لپاره ثبوت لرم ، له همدې سره دخپل کور کتابتون ته ننووت ، څو شېبې وروسته پداسې حال کې چې يوضخيم کتاب يې په لاس کې وو ځنګېدلی راغی خو لا رارسېدلی نه و چې له چاچاسادي څه يې دبخښنې غوښتل پيل کړل او ورته يې ويل چې داکتاب هم ستانظر تائيدوي.

چاچاسادي ،چې دپروفيسور په لاس کې کتاب وليد ټکان يې وخوړ ، د لمر وهلي مخ سپين او سره يې سره ورغلل ، بې واکه يې کتاب ته لاس وغځاوه خو پروفيسور يې په ډېرې بې باکۍ لاس ټيله کړ،: ته پوهېږې چې دا څومره مستند او مهم کتاب دی، زه يې په څومره قدر په شيشه يي الماری‌کې ساتم، او ته يې په خيرنو او په سيمنټو سپيرو لاسونو اخلې ، ته خودې کم تر کمه له لاس څخه دا سيمنټ پاک کړه او بيا کتاب واخله ! !، چاچا سادي په مايوسۍ د اوبو بيلرته روان شو ،خو ما خپل لاسونه په خپله لمن ژر پاک کړل ،له پروفيسورپراچه نه مې کتاب واخست اوهمدا چې د کتاب پرپوخ مې دليکوال عکس وليد او ((ليکوال:پوهاند سعدالدين سعيدي)) مې ولوستل نو ولړزېدم ، سترګې مې له واکه ووتې کله به دکتاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

دليکوال پر عکس اوکله به پر چاچا سادي لګېدلې. له خولې مې بې واره ووتل داخو چاچاسادي دی چاچاسادي چاچا چاچا سا...

د پروفيسور رنګ هم زېړ شو. ما زيګر چې منشي چاچا سادي ته شپېته کلداري مزدوري ورکړه نو دا يې هم ورته وويل چې تاسې سر له نن څخه چهټي (رخصت)ياست ځکه چې موږ څو ورځې کاربندوو خو نورو مزدورانو ته يې ويل چې تاسو خپل کار ته راځئ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیوسه

د حقوقي مشورو دفتر ته له رسېدو سره سم ، د دفترمشرپر مخامخ ځوکۍ ناست شخص ته ګوته ونیوه:

ـ دې افغان ستاسو په کارته کې کور اخېستی او س يې د اداري مراحلو لپاره یو وکیل ته اړتیا ده.

- نو زه مو څه ته راوغوښتم ؟

ـ ته يې د وکالت کارونه پرمخ بوځه.

جنرال رؤف مې لومړی ځل له یو پنډ دوسیو سره همدلته ولید ترې ومې پوښتل:

ـ کاکا کور دې چېرې او څه وخت اخېستی؟

ــ درې میاشتې وړاندې، د اتسبورګ په کارته کې، دریم بلاک، څوارلسم پوړ، اوم دهلیز، ۱۹۲ اپارتمان.

ـ اوه داڅه وایې ! ! عجیبه ده زموږ تر کور لاندې؟ ! .موږ خو هم دهمدې دهلیز په شپاړلسم پوړ کې اوسو بیخي ستاسو پرسر ،نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیامو څنګه په دادرې میاشتو کې نه سره لیدلي اونه درنه خبرشوی یم.

ـ یاره وکیل صاحب ته هم عجیبې کوې، داخو افغانستان نه دی، چې خلک هره ورځ یوبل سره ووینې او بندارونه وکړي دا المان دی المان !

ـ هو والله ماهم په بریمین کې پنځه کاله تېرکړل، خو تراخره مې خپل مخامخ ګاونډی ونه پېژانده.

ـ مېرمن او بچیان دې درسره همدلته دي؟.

ـ له یوساړه اسویلي وروسته ! مېرمن مې وفات شوې، دوه زامن مې له خپلو اولادونو سره په امریکا، یوه لور مې په لندن او یوه لور او یو زوی مې همدلته په فریبرګ کې راسره دي.

ـ په وطن کې دې څه کارکاوه ؟

ـ ګوره ځوانه داسې نه کېږي چې ټولې خبرې دلته وکړو یو ماښام یا ته کافي راکړه اویا به یې زه درکړم چې سره کېنو اوسمه کلیوالي دزړه خواله وکړو.

ـ سمه ده، خوکله؟

ـ اوس خو دکورپه کارپسې ګرځم ته به هم راسره سرګردانه یې وخت به وټاکو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت مو تنظیم کړ ،یوه اونۍ وروسته مابنام دواړو وخت موندلی شو ، له ژمنې سره سم یې کورته ورغللم ،په پخلنځي کې د مېوې او پیزا په برابرولو بوخت شو ورته مې وویل : ـ کاکا ته خوسپین ږیری یې زوی اولور ته دې وو ایه چې په پخلنځي کې مرسته وکړي راځه چې زه او ته کیسې وکړو.

ـ هغه یوهم په کورکې نشته که نه له تاسره خویې روغبړ کاوه ،دواړه په پښتو پوهېږي،دادی کارمې خلاص شو در غللم.

له پتنوس سره راغی ماته مخامخ د میز برسرته کېناست ورته مې وویل

ـ نن خو رخصت هم دی بچیان دې چېرې تللي دي؟

هغه له تندي څخه خوله پاکه کړه

ـ یاره دنن زمانې بچیان په افغانستان کې د مشرانو خبره نه مني داخو المان دی، زوی مې دا درې میاشتې نه دی لیدلی ـ له همدې سره یې په سترګو کې اوښکې ډنډ شوې ـ

په الماری کې ایښي دعکسونو چوکاټ ته یې ګوته ونیوه :دا یې تېرکال زما دزوی په سالګره وبستي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عکسونو کې يو هلک ، يوه ځوانه ښځه او يو پوښ سړی ښکاربېدل تر ې لاندې ليکل شوي و: ماشا او جونزتهام د ساشاه په سالګره کې.

ما په حيرانتيا وپوښتل:

ـ ساشا ، ماشا او جونزتهام؟

ـ حيرانېږه مه نومونه يې سمسور او ماګل دي ؛ خوځوانان دي دلته يې پر ځان نوي نومونه ايښي.

- او دا جونزتهام يې څوک دی
- دا زما دلور دوهم خاوند و
- -واو که دی
- -نه ،وخو اوس يې تر ې طلاق اخستی غوښتل چې له يو پولينډی سره واده وکړي خو ماونه منله، اوس مروره ده او دادر ې کاله کېږي چې له يو الماني سره اوسېږي

ـ المان ته کله راغللې ؟

ـ ما دلته په نظامي برخه کې دکتورا اخېستې، کله چې زموږ انقلاب بريالی شو نوزه تورنجنرال وم دکنګرې د پرېکړې له مې همدلته سفير وټاکل شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ښه نو بیا ؟

ـ بیا نو د رژیم له سقوط وروسته همدلته پاتې شوم دوکانداري مې پیل کړه کارمې ورو-ورو ښه شو اوس له چین او نورو هیوادو توکي راوړم او عمده یې پلورم.

ژړغونی شو:

ـ هسې د ګونګټو خواري ده، مور بچیانو ته خواري کوو او دوی رانه تښتي، که نه یوائې زما د برلین د کورکرایه دیولوی فامیل بس کیږي.

شېبه کاله مو د ګاونډیتوب تېر شول خو جنرال صاحب مې بیا په دې شپږو کالو کې شپږ ځله هم ونه لید، سحر به وخته ته او ما ښام ناوخته به راته، زما بوختیا هم له هغه کمه نه وه، په هغه ورځ چې کله په دهلیز کې راسره مخ شو؛ نو راته یې وویل چې زوی یې له یوې المانۍ سره واده وکړ او دی یې هم واده ته غوښتی و.

ما وپوښتل:

ـ جنرال صاحب ! ساشا کله په کور وي چې مبارکي ورکړم.

ـ هغه خو له واده وروسته له خپلې مېرمنې سره زموږ هغه بل کور ته لاړ.

ـ دا ولې ستاسو دا اپارتمان خو هم درې اطاقه دی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ هو والله، خیرهغه کور هم له دې ځایه ډېر لرې نه دی ځوانان دی یوائې ژوند یې خوښ دی

دا دی اوه کاله د سترګو په رپ کې تېرشول نور نو په جنرال صاحب کې د دوکانداری شیمه نه وه، په کورکې یوائیتوب هم زړه تنګی کړی و. کری ورځ به له نورو زړو او سپین سرو سره د دهلیز مخ ته د لرګي په څوکۍ ناست و.

ویل یې چې د هغو نورو په څېر د یوائیتوب له غمه د خلاصون لپاره سپی او پیشو هم ساتلی نشي ځکه چې خدمت یې نشي کولی.

تېره ورځ زه ستړی هم وم؛ خو هغه په زوره له ځان سره کېنولم او د ژوند تېرې خاطرې یې راسره شریکې کړلې، کله یې چې ویل چې په وطن کې به په هر مړي او ژوندي کې ناست و او آن کله کله یې د نورو مړي او ژوندي هم خوندي کول نو ساه یې لنډه لنډه شوه او سلګیو ونیوه:

ـ یاره وکیل صاحب !د دې ځای ژوند، دود او ځان ځاني مې ډېر ځوروي، په خپل راتګ ډېرپښېمانه یم په دې هڅه یم چې بېرته خپل وطن ته ستون شم.

ـ جنرال صاحب الله ج مهربانه دی، دټولو همدا هیله ده.

ـــ دنورو به هیله وي خو زه جدي یم زه دلته ورو .ورو خپل ځان راټولوم او له خیره وطن ته ځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ دا خو ښه کار دی خوزه څه خدمت وکړم؟

ـ ګوره مرګ چاته په ډول او سورني نه ورځي که دلته رابانديې څه وشول؛ نو بچيانو ته مې تمه نشته، ته مې وطندار او ګاونډی يې مړی به مې ښه سمبالوې.

ـ جنرال صاحب ته غم مه کوه د مسلمانانو په هديره کې د قبر لپاره د ځمکې، ملا، ښاروالۍ، د تدفين د شرکت، يخچال امبولانس هر څه غم به درته وکړم.

خو د هغه تندی غونج شو:

ـ ياره زما په ژوندوني له دې ځايه زړه تور دی او ته مې مړی هم مسافرکوې، نه نه هرومرو به مې وطن ته ليږې چې په پلرنۍ هديره کې په درناوي ښخ شم، لويه جنازه مې وي، د کلي په جامع مسجد کې مې د کورنۍ او قوم لخوا فاتحه واخيستل شي، ختمونه دريمه، جمعه ګي، څلويښتي او تلين مې وي او په مسجد، هديره کور او کلي کې راته دعاګانې وشي.

نيمه شپه وه چې د کور ټيليفون مو وشرنګېد، له هلو سره پوه شوم چې جنرال رؤف دی، راته يې وويل چې حالت يې ښه نه دی او که يو ځل ورشم، له ورتللو سره سم مې امبولانس ته زنګ وواهه، د امبولانس ډاکټر يې اکسيجن خولې ته وتاړه او روغتون ته مو روان کړ، هغه د کور د قلفولو لپاره چابيانې ماته راکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ راغله خو د جنرال صاحب صحت ساعت په ساعت خرابېده،
څو ځله مې د جنرال صاحب زوی ته زنګ وواهه؛ ځواب يې نه راکاوه ،
کله يې چې دلور ټيليفون ځواب راکړ نږدې وچې له خولې مې ورته
سپک الفاظ ووځی:

ـ هلو !څوک ياست ؟

ـ وکيل نجيب يم تاسې ماشا ياست ؟

ـ هو خو تاسو مې ونه پېژندلئ

ـ زه ستا د پلار ګاونډی يم.

ـ امرکوه.

ـ پلار دې ډېرناروغه دی اوس مو روغتون ته راوستی حالت يې
نازک دی.

ـ سمه ده خو زه اوملګری مې اوس له تاسو درې زره کيلومتره
لرې يو ، دلته يو ځنګل ته ارام ته راغلي يو.

ـ خو موږ هم وخت نلرو چاره څه ده ؟

ـ ډاډه اوسه زه ساشا خبروم.

نور نو زه هم ورسره پاتې نشوم، ځکه چې که له خپل وخت څخه
پنځه دقيقې هم کمپنۍ ته ناوخته تللی وای؛ نو کمپيوټر مې کارت نه
مانه او غيرحاضرېدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ځله مې د جنرال صاحب نمبر ته زنګ وواهه؛ خو ټيليفون يې بند و ، لس ورځې وروسته چې ساشا د پلارد کور د چاپيانو د ترلاسه کولو لپاره زموږ کور ته راوخوت، ما ترې د جنرال صاحب د صحت پوښتنه وکړه؛ خو هغه په داسې حال کې چې يوه پښه يې پر بلې واړوله او سګرېټ ته يې فلټر ونيوه، وويل:

ـ ولې ته خبر نه يې؟! هغه خو نهه ورځې وړاندې په حق رسېدلی دی.

زه خفه شوم او په ګيله مې ورته وويل:

ـ بې انصافه زه نو چا خبر کړم زما خو ګاونډی و، کم تر کمه هغه جنازې ته خو به دې خبر کړی وم.

هغه له خولې او سپېږمو څخه د سګرټ يو قوده دود زما پر مخ راخوشې کړ:

ـ خير خفه کېږه مه موږ هم جنازه کې نه و .

ـ ولې ؟

ما ته مې هم خور شپږ ورځې مخکې د پلار د ناروغۍ خبر راکړ.

ـ نوولې ژر- ژر ورنغللې

ـ خو تر څو مې چې رخصت پاڼې جوړېدلې او روغتون ته ورتللو ته برابرېدم ، دوه ورځې وخت يې ونيوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ نو په يخچال کې خو مړی دومره ژر نه خرابېږي. ولې موجنازه ونکړه ؟

ـــ ساشا چې کله پرمېز د سگرېټو د ايرې لپاره ايښې قاب ته ځان رااوړود کړ نو له خولې يې د شرابو د بوی غوړاسکې رااوتلې خبرې يې ځوځله بې ترتيبه شوې ــ خو ويې ويل :

ـ ډاکټرانو راته وويل چې د پلار مړی يې څلور ورځې په يخچال کې ايښې و خو چې کورنۍ يې پيدا نشوه؛ نو تېره ورځ يې سره صليب د يخچال او روغتون لگښتونه ورکړل او دا چې د قبر ځای يې نه درلود ؛ نو د دې ځای له قانون سره سم يې وسوځاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تروريست

غمی نن بیا ځورند سر د قوماندان صیب مخ ته ودرېد ، په بنده بنده ژبه یې ترې د خپل زوی د مړي ژوندي پوښتنه وکړه: خو هغه یو ځل بیا د ((گم شو تروریست، تمام جانت مکروب است)) په ویلو داسې ټېل واهه چې ان پټکی یې ولوېد .

په ډېرو منډو رامنډو یې د ربړینو څپلیو پستکي وشلېدل، نه یې زندانونوکې د قادر درک وموند او نه هم سره صلیب او نه هم د بشردحقونو ادارو دهغه کوم درک ورکړ،ان چې د ولسمشر زړه هم پرې دردېدلی وو او د زړه له اخلاصه یې ورسره ژمنه کړې وه چې که د مقاومت له جبهو پرته په افغانستان کې له هر چا سره بندي وي ورته به یې راخوشې کړي.

خوب ترې کډه کړې وه، غمي اکااو زرینې ترور به د ژمي اوږدې شپې د شیطان څراغ لوگنې رڼا ته رڼولې، په ویښه به یې د قادر د موندلو خوبونه لیدل،.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور یې نو له ژونده نهیلی وو ، ستره هیله یې دا وه چې کاشکې یې ځوک پرې هډوکي وپلوري، چې کولمې یې ورتهولې او کم تر کمه د دریو ځوانو نګور ګانو برخلیک معلوم کړي.

غمی اکا د نېستۍ ځپې واخیست ، مېرمن یې اړه شوه چې د دوی دیوه خپل انجنیر فریدون په کورکې خدمت وکړي او د میاشتنۍ معاش تر څنګ یې د خوړو پاتې شوني هم کورته یوسي.

یوه ورځ چې انجنیر فریدون ، انټرنېټ پرانیست نو پرهغه خبر یې سترګې ولګېدې چې د متحده ایالاتو د دفاع وزارت په خپل رسمي سایټ کې خپور کړی وو ، او همدا چې د القاعده د مشرانو په لست کې یې د ۲۲ کلن ملا عبد القادر د غمي خان دزوی نوم تر سترګو شو ، نو ورېږدېد ، لاسونو یې کار پرېښود ، ځمکه یې له پښو وتښتېده. بې اختیاره یې ذهن شپږ ویشت کاله شاته لاړ ، د انقلاب لومړیو شپو او ورځو ته هغو ورځو ته چې قادر لا زېږېدلی هم نه وو ، هغه وخت ته چې غمي اکا یوائې یو زوی او ډېرې لونې درلودې او غمي او مېرمنې یې د زوی د جوړه کېدلو لپاره په زیارتونو جنډې او خپله لور په نذر کې منلې وه ، بالاخره الله ج یې سوال ومانه او د قادر له زېږېدو سره سم یې تره له ډېرې خوښۍ خپله دوه میاشتینۍ لور فاطمه د هغه په نوم کړه او بیا قادر نازولی لویېده خو د کوڅې او بازار له هلکانو سره، د کور سر او سرسر د هغه وو ، او هغه وخت چې پلار به یې د پېښور د پشکال په ګرمیو کې په شل کلدارو مزدوري کوله خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قادر جیب به یې تش نه پرېښود ، د قادر د نازولتوب او ګرانښت څپه خو هغه وخت لا ډېره شوه چې مشر ورور یې له روسانو سره په مخامخ نښته کې په شهادت ورسېد ،

انجنیر فریدون ته هغه وختونه هم ورپه زړه شول چې قادر لا نوی زلمی وو چې غمي اکا خپله کونډه نګور ډېره وهڅوله، چې له قادر سره نکاح ته زړه ښه کړي خو هغې ځواب ورکړ چې سر سپینول ورته له قادر څخه سل ځله غوره دي. او ورور ته یې هم د هغه او فاطمې د واده خبره وریاده کړه، خو هغه لوړه وکړه چې دې چرسي، بنګي ، بېکاره، د سپین ږیري پلار لاس ته ناست ته به هېڅکله هم خپله لور ورنکړي. ده هم په قرض او پور کوچیانی ولور برابراو ځوی ته بله ناوې راوسته.

د قادر د واده به لا یونیم کال پوره نه وو چې د غمي اکا تره او تربور دخپل دود او دستور له مخې هم دغمي ورورار اېست چې فاطمه قادر ته ورواده کړي او هم یې د هغه کونډه نګور مجبوره کړه چې قادر ته کښېني، نو په یو د بګ وریجو یې قادر ته په یوه شپه دوه ناوې راوستې.

که څه هم اوس قادر د درې ښځو خاوند شو ،خو په خوی او عادت کې یې هېڅ بدلون رانغی، لا هم د کور فضا خړه پړه شوه، د کور لګښت ډېر شو، نور یې نو د مور پا سره هم ختمه شوه چې د هغه د چرسو لپاره یې ورکړي، یوه ورځ چې په پیسو له مور سره ونښت، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې يې ورته د خرڅ لپاره خپله د سرو ګوته ورکړه، خو دا پيسې هم ختمې شوې، بله ورځ بيا له مور سره د پنځو کلدارو په سر ونښت مور ته د قادر ښکنځلو کور فضا بې خونده کړه، درې واړو مېرمنو يې ورته ژړلې، قادر په وروستي ځل مورته له غوسې سور مخ وروا ړاوه: ((د بې غيرته لورې، ته مې نور په دې کور کې وګوره.)) ، او هماغه وو چې قادر ورک شو، درې ورځې وروسته د پېښور په ورځپاڼو کې د قادر نوم هم د هغو کسانو په ډله کې خپور شو چې له يوه قوماندان سره د طالبانو پر ضد جګړې ته تللي وو او طالبانو له پولې څخه د اوښتلو په دوهمه ورځ ټول نيولي وو چې بيا پوره څلور کاله د کندهار په جېل کې بنديان و.

د قادرکورنۍ له ډېرو ستونزو سره مخ شوه. ،پلار به يې په سپينه ږيره ګټل او د قادر د خلاصون لپاره به يې لګولې. خويندو به يې ورپسې ختمونه کول.

. اخر هم قادر له ډېرو واسطو او منډو رامنډو وروسته له زندان څخه خوشې شو ، خو د کندهار جېل د قادر لپاره يوه مدرسه وه ، د څلور کاله بند په اوږدو کې د قادر ژوند ، فکر، اخلاق هرڅه بدل شوي وو د قرآن کريم تلاوت ، ليکل ، لوستل ، کسبونه يې ياد کړي وو ، اوس نو له زندان وروسته قادر هغه پخوانی قادر نه و، او يو لمونځ يې هم بې جمعې نه کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې يې د ده په بدلون په جامو کې نه ځايېدې او آن د هغه څلور کلن بېلتون يې هېر کړ.

خو درې مياشتې لا پوره نه وې چې د سپتمبر د يوولسمې پېښې را منځ ته شوې، امريکا په افغانستان يرغل وکړ، پاکستان مېشتو علماوو په افغانستان کې د امريکا پر ضد د جهاد فتوا ورکړه، د شهادت د فضيلتونو، د حورو غلمانو، او د جهاد د فريضې په اورېدلو د قادر احساسات هم راوپارېدل، له ډېرو نورو ځوانانو سره د جهاد لپاره لومړی کابل او له هغه ځايه په ((تشکيل)) کې مزار ته ولېږل شو، او بيا څلور کاله تری تم و.

يوه ورځ انجنير فريدون تلويزيون ته ناست وو ،له زريني ترور څخه يې چای وغوښت ،چې په همدې کې وياند د بېړني خبر غږ وکړ ،وياند د تروريستانو د هغو مشرانو نومونه اخستل چې د امريکا لخوا اعدام شوي وو د انجنير فريدون څک کېدلو او ناڅاپي ټکان تلويزيون ته د زرينې ترورپام هم راواړوه همدا چې په تلويزيون کې يې د خپل زوی عکس او د هغه د اعدام خبر واورېد له خولې يې چيغه ووته د چايو پتنوس يې له لاسه ولوېده او پر وښکي يې وينه راماته شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمرين

ما استاد محمود ريبارۍ ته لېږه خو هغه راته تقرير پيل کړ: ګوره قاري صاحب ته دقرآن حافظ او ديني عالم يې او خدای ج ښه ديندار او درنه ښځه درکړې له دې ښاريانو چې چالاکه او دډېرو يې سر له يوه او پښې له بل سره وې تېرشه.

دهغه ، دپند او نصيحت دې خبرو هېڅ خوند رانکړ ،ورغبرګه مې کړه استاده ! داخبرې اوس پرېږده ته دناهيد دوی له کورنۍ سره بلد سړی يې ورشه هغه راته وغواړه ،خوهغه راته وويل چې دا انجونې له تاسره نه جوړېږي بيا به پښېمانه يې: کله چې زه هم ځلوېښت کاله پخوا له کلي څخه کابل ښار ته راغللم نو هره ښارۍ راته ښاپېرۍ ښکارېده خو اوس راته ثابته شوه چې د اطرافي نجونو مينه سوچه اوساده ګي اوطبعي ښکلا يې له الماسو هم ګران بيه ده .

خو دناهيد کرشمو او جادوګرې موسکا د غوټۍ دبنګړيو شورله ما هېرکړ ،دهغې هر حرکت راته نغمه ، هره شېبه وږمه او هره خبره ترنم او زمزمه وه.

دايـواځې ناهيد وه چې آن خپل دسترګو کاتې يې هم نځولی شول .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دناهید مینه مې نوره له وینې سره ګډه اودبدن په هر رګ کې چلېده ،کله به چې دد فتر نور ملګري زما او دهغې له ډېرو خبرو په تنګ شول نو چټ به موپیل کړ.

مابه خپل میاشتینی درې ورځې رخصت په کلي کې له خپلې کورنۍ سره تېراوه خو ناهید راته وویل چې نور زما ددرې ورځني بېلتون زغم نلري، اوباید ښځې ته مې وو ایم چې اوس دفتر ماته هره میاشت رخصت نه راکوي اودا ورځې له هغې سره تېرې کړم ،زما لپاره له دې ځخه بل مهم زیری چېرې و؟ دمیاشتې په پای کې مې له دفترځخه معاش او رخصت دواړه یوځای واخستل .

سباچې کله قرغې ته تللو نو ناهید دومره ارایش کړی و چې تابه ویل دپاریس په کومې ارایشګا کې یې دقفقاز کومه ښاپېرۍ ناوې کړې ده .له تنګ پطلون ځخه یې دبدن هرغړی او له سپین نري بنین ځخه یې د هر تي ځوکه راوتې وه،هلته نورې انجونې او سړي هم وو خو ټولو به موږ ته کتل. ناهید رانه وپوښتل ،قاري جانه پوهېږې چې داټول خلک ولې ما او تاته ډېرډېر ګوري ماورته وویل هو ولې نه ،ستاپه څېرښکلې ته به ولې څوک نه ګوري،خو هغې وویل نه ، داخلک ستاساده جامو او اوږدې ږیرې ته حیران دي، که غواړې چې نورهرڅوک درپورې ونه خاندي نو ځان منظم او مهذب کړه .داکابل ښار دی ، ته په کلي کې قولبې پسې روان نه یې، .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې دا هم وویل چې له ترورستانو سره دې باید تو پیر وشي ، که ته له دې ځایه منفک شې بیا دې په بل ځای کې څوک نه مقروي له وخت سره ځان برابر کړه .

له قرغې څخه نیغ خیاط ته لاړو ، هغه ته مو د پطلونونو فرمایش ورکړ.

بله ورځ چې کله له اصلاح شوې ږیرې او پطلون سره دفتر ته لاړم نولو مړی خو د دفترڅوکیدار ونه پیژندلم نږدې وو ټېله مې کړي، د دفترملګرو مې په لیدلو له خندا خپل تشي ونیول آن له ډېرې خندا دځینو له سترګو اوښکې راغللې .

نن چې ناهید دفتر ته راغلله نو خفه وه راته یې وویل ، پرته له دې چې پلار یې ترې موافقه واخلي چاته یې په نوم کوي. هغې دا هم وویل چې ،پاتې ستا کار دی یوائې ماخبر درکړ.

داخبر نه و سم اتوم بم وچې پر ما راولوېد . څوک نه چمتو کېده چې دناهید ریباري راته وکړي ، استاد محمود ته مې بیا وویل خو په انوبانو یې ځان خلاص کړ. خیر څوملګري پیدا او ماښام دناهید دوی کور ته ورغللو هغې لادمخه راته ویلي وو چې دپلار له درنو شرطونو څخه یې ونه وېرېږم ځکه چې ددوی رواج دادی چې لومړی خور او لور پر زوم ښه درنه کړي خو وروسته یې بیا نه ځوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

.دناهید پلار دځومثالونو په وړاندې کولو خپل رواج راته واوروه ، آسانه: بس په کابل کې کور ،موټر، په عصري هوټل کې شب خینه ،کوژده او واده ،په واده کې موسیقي ، یوسېټ سره زر، له واده وروسته دناهید دکار نه مخنیوی....

زه دناهید دمینې دومره خمار وم ماویل چې که دفرهاد په څېر رانه داسمایي غره سوری کول هم وغواړي منم یې ، له ځنډ پرته مې له ټولو سره موافقه وکړه.

له پلار ،مور او کورنۍ سره له مشورې پرته مې دناهید دستمال واخست.

څه پیسې مې په بانک کې وې ،څه مې له ملګرو او دفترڅخه پور او کوژده مو پیل کړه ،که هرڅومره مې ناهید ته وویل چې دکامرو پروړاندې دکوژدې دمراسمو عکاسي زموږ له رواج سره په ټکر کې دي خو و یې نه منله ، ویل یې چې بیا به ټولې همزولې پېغور راکوي"، موږ له خلکو سره همچشمي لرو ...

کله چې دکامرو پروړاندې ناهیدز ما او ما دناهید په ګوتو کې دکوژدې ګوته (چله) ننوېستله ، او کیک مو دیوبل په خوله کې ورکاوه نو دلاسونو دلړزېدلو له کبله مې کاشوغه دناهید دخولې پرځای دهغې پوزې ته وروړاندې کړه.

ماهڅه وکړه چې مېرمن اوکورنۍ مې پر دې کار خبر نشي خو آن دکوژدې دمراسمو ویدیو مې هم چاکورته وړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواده دمراسمو چمتوالی مو پیل کړ ، دناهید پلار قسم وکړ چې له خپلو شرایطو به یو انچ هم شاته نشي .

ناچاره شوم کلي ته لاړم ،خو پلار مې زموږ د کوژدې دوید یو پرلیدلو ډېر په غوسه او ویلي یې و چې مامې دا زوی بیخي عاق کړی دی ،دکلي سپین ږیري مې ورته ننواتې ته راوستل ، هغوی ورته وویل چې پښتانه خو کوژده شوې ښځه پرېښودلی نشي نو مجبوریې چې کور او ځمکه دې خرڅه او اینګور دې په کور کړې .

پلار مې څه د سپین ږیرو تر فشار لاندې راغی او څه یې دتره او تربور د پېغور وېره وه ، ځمکه یې وپلورله .

د واده نېټه مو کېښوده ،هوټل وټاکل شو ، کارتونه ووېشل شول ،کور چمتو شو ، زموږ له مخالفت سره سره له سندرغاړو او کامره والاوو سره خبرې وشوې ، سبا شپه واده واو نن زه ډېر بوخت وم چې دناهید زنګ راغی ، له "هلو" سره جوخت یې راته وویل چې سبا هرومرو فلانۍ ستوډیو ته راشه زه هم درځم . ما ورته وویل الله دې خیر کړي هلته څه کوو په غوسه یې وویل ، ولې ته خبر نه یې چې دلته رواج دی چې دواده په شپه په هوټل کې هلک او ناوې ګډ رقص کوي ته خو ساده سړی یې رقص دې زده ندی سبا هلته د ګډ رقص تمرین کوو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه هدیره

له هماغې ورځې راپه دېخوا چې خلک په کیسه خبراوپېښنه رسوا شوه نو د سره رود جهادي شوری غونډه وکړه او د نورو پرېکړو تر څنګ یې دا پرېکړه هم وکړه چې ټول کوچیان باید د جګړې له لومړۍ کرښې نه کډې بارکړې او په نورو سیمو کې هم د شپې له خوا باید د خپلو رمو ښه څارنه وکړي ،او د ګرځېدو مخه یې ونیسي ،ځکه چې د تېرې شپې پېښې هم د سیمې خلکو او هم مجاهدینو ته اند ېښنه راولاړه کړې وه ،د څوارلسو کلونو خبره ده کلیوالو به ویلې چې د سږ کال ګرمي په تېرو څو لسیزوکې ساری نلري لمر به پر مخ دومره بد لګېده چې تابه ویل ګنې همدا اوس د "باغ بالااو "دیبلو "جوازونه (ګانې) سپاره دي ،او د ګوړې په جواز کې د شربت په تبخي پسې اور اچوم او یا خو چې "بېټنیو "کې د خښتو د داشت په دانه کې درګرده دداش له خولې نه په خښتو او تیږو پسې د وچو لوخو ګېډه ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

غورزوم او د تیرېوا و خښتو گرم او سوزند اسوېلي مې د عمل د غبرگون
په ډول مخ ته دا غونه راکوي ،د ونو ،بوټو او کروندو وزرونه زوړند
وو ، د لمر قهرجنو وړانگو د سره رود د روانو او بوگوگل ته لاره
پیدا کړې وه او کبانو له گرمۍ نه د خلاصون په هیله د اوبو غاړو ته د
لوخو او منجانو سیوروته پناوړله د اسمانڅک او ویاړمن تورغره
جنوبي لمنو کې سرابونو د غرونو بېله لړۍ جوړه کړې وه ،د لاله
وزرونه دومره مړتاوي وو چې تابه ویل د ښکلاکوم وژونکي ورته د
خپل حسن سزا ورکوي ،د غره له خوا الوتونکیو وړمو د "ادم
خېلو "شمشپور "او کتهه پور "باغونه محاصره کړي وو ،د گلابو
،صدبرگو ،رامبېل او چامبېلو رنگونه الوتي وو ،د توت
،زردالو ،الوچو او ناکو د شنو پاڼو رنگ تور ته مایل شوی
و ،د پژواک د بڼ د نارنجانو ،نرگسو او جریبند گلونه څه د څانگو په
اوږو سپاره او چاپه مځکه سجده لگولې وه ،یوازې د "سره
رود "شنې ونې او یخ کاربزونه وو چې خلکو به یې سیورو او غاړو ته
لږ ارامه ساه اخېسته.

که له یوې خوا گرمۍ خپله پنجاله لگولې وه نو له بلې خوا د کلیو
خلک هم چې د ژوند یوازینۍ اتکاء یې په پوله او پټي وه په دې
ورځوکې د بل هره وخته مصروف لیدل کېدل ،کارونه دور په بیړه
روان وو چې تابه ویل هرچا په ځان پورې پطرولي ماشین تړلی دی
،غنم له یوې مخې پاخه شوي وو څوک چې تکړه وو او مېړونه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودل هغوی غنم په کور او بوس په بوسارو کې ځای په ځای کړي وو، چاغنم ربېلي او درمند ډاګ ته رسولي وو .او چا لا درګرده رېبل ،د جګړې د کربښې بدلون او د روسانو او دهغوی د ګوډاګیانو د پرمختګ ،د جګړې د پیل او دباروتو په لمبو کې د پخو فصلونو د سوزېدلو وېره ،د شخصي دښمنیو او بالاخره د غرض د خاوندانو لخوا د خپل غرض د ترلاس کولو او کبانو نیولو لپاره دابو خړول هغه فاکتونه وو چې کروند ګریې په ډېره بیړه د خپل لاس د تناکو د محصول راټولولو ته اړو ېستي وو.

هغه مهال لا هغه امریکایي چانتې نه وې رارسېدلې چې بتکیو په څېر به شایا تخرګ ته اچول کېدلې د ګرمۍ له زوره به واسکټ هم نه اغوستل کېده او بې واسکټه به په چانتو کې شاژرونو د پښتنې هډوکي سولول او د سیني پوستکی به یې توروه د جهاد مینه او اسلامي جذبه وه د ستړیا فکر له چا سره نه وه هر چا به کوښښ کاوه چې د چانتې ټول جېبونه ډک وساتي ،څلورپنځه شاژرونه به مو له چانتې پرته له ځان سره فالتو ګرځول ،لاسي ،ګرېټونه به مو په نسواري ته ورته عسکري رنګه چانتو کې چې په سینه به مو رازوړندې وې او دبندونو د تړلو په وخت کې به مو له تشو هم راتاوې شوې ټومبلي وو ،د خطر ورځې او شپې وې ډېر وخت کې هم چانتې نه خلاصولې ،د ډېل ،چره ایز ،ګلیټې ،سرپوښ ،سه پست او دوبست ټوپکونو وارتبرو چینایي کلاشنکوفونه ډېر او مصري او امریکایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم بیا لږ وروسته راپیدا شول ،او روسي خو به یوازې له هغه نېکمرغه سره وو ،چې د کوم روسي او یا د هغه د نوکر ژامه به یې ورماته کړېوه ،او د هغه وسله به یې ترلاسه کړیوه.

"په ادم خېلو "د مجاهدینو او په "بازید خیلو "کې ده روسانو او داخلي کمونستانو وروستي سنګرونه وو ،یا په بله وینا همدا د جبهې لومړۍ کرښه وه نو د بازید خېلو په کمرونو او هدیره کر به مو د دښمن د پوستو پرضد سنګرونه نیول او د شاهي کلا او بازید خیلو هوارډاګ به مو د سپکو او درنو وسلو د مرمیو په تبادلې سپین پرق وو ، مورچلونه سره ډېر نږدې حتی په کلاشنکوف به مو هم خپل هدف نښه ویشتلی شو ،د ورځې به چې هر چېرې وو خو شپې ته خوب ته به معمولاً بحرین ته راتلو نه مو غوښتل چې له بحرین نه دې بل څوک هم ګټه واخلي او یادې زمونږ مزاحمت وکړي که زمونږ د شپې د خوب د ځای په هکله به د دوستانو پوښتنې هر څومره ډېرې او په هر تعبیر وې خو زمونږ ځواب همدا یو بحرین و ،بحرین خلکو ته د اند ېښنو کڅوړه وه ،یوه معما وه چې هر چا ته یې حل اسانه نه و ،یو راز و چې رسوا یې یې څومیاشتې وخت وغوښت.

دجهاد ،اسلام او اسلامي ارزښتونو نه ددفاع سپېڅلي احساس د وطن د ګټلو سر شاره جذبه پښتونولي او په رګونو کې د ویاړمن افغان قوم په تاتوبې د یو یر غلګر دتیري د ځواب لپاره توده وینه.... هغه لاملونه وو چې له مجاهدینو نه یې د سکون او ارام تښتولی وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

،داسي شپه به ډېره کمه وه چې د مجاهدينو د يو ګروپ لخوا به پر دښمن تعرض نه ترسره کېده ،کله کله به چې روسان او د هغوی ګوډاګيان په روسي ودکا مست شول نو هغوی به هم د مجاهدينو په مرکزونو غلچکي بريدونه تر سره کول.

د مجاهدينو د خوب ځايونه درمند ډاګونه وو او د اځای يې ځکه مناسب ګڼلی و چې يو خو به هلته ښه هوا لګېدله او بل به بوسو هم دبستري کاروركاوه ،ډېره ساحه به ښکاربدله او دونو ،کلاګانو او ....نه په استفادې د دښمن له بريدنه به هم مصئون وو. او که مليشو به د چريک په تمه د راتللو زحمت وو يستنو په دې سپين ډاګ کې به شاوخوا غنم يې ټول ربېل شوي وو ،ښه جګړه تر سره کېدله ،دابيا بېل راز و چې موږ ولې دټولو مجاهدينو پرخلاف د درمند ډاګونو په ځای بحرين ته زوركاوه.

زمـوږ د ګـروپ قومانـدان (عاشـق الله ماما)وو، چـې اصـلاً اخوندزاده او د عمر له پلوه په ګروپ کې تر ټولو لوی د(۳۳ کالو په شاوخوا کې)و او همدا د عمر ډېر ښت يې ددې لامل شو چې موږ يې د خپل ګروپ قوماندان وټاکو ،دی داوږدې ونې ،پلن او غنم رنګه مخ خاوند او په غوښه ښه اباد سړی و، د بشاشي قواري ،ګرد چترالي پکول ،په جيب کې د يو درجن قلمونو او پاک ستره ګرځيدلو په ليدلو به يې هيچانه انګېرله چې ګوندې دی به بېسواده وي ،په کلي ولس کې په انجنير مشهور و او د شيخ مصري ډاګ د کوچيانو زېړګل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکابه ورته په ارجینرصیب غږ کاوه ،عاشق الله ماما او ګروپ یې په بهر کې ښه نوم درلود ،دی دیوازیني ګروپ قوماندان و چې مجاهدین یې ټول باسواده او باکتوره وو او له قهار لالا نه پرته چې تقریباً د عاشق الله ماما په غاښ به و نور ټول خامه خوله او اکثره یې د لېسو هغه زده کوونکي وو ،چې ددوبي له رخصتۍ نه په استافادې یې سنګرته مخه کړې وه ،د عاشق الله ماما ډېر خویونه موږ ته دمنلو نه وو ،او هغه درونش (را)کشت وبېرونش تره (تورا)متل دلته ښه مصداق پیدا کولی شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـور تعویـذ

دواده جم اوجوش هماغسې روان و. دخوښۍ رنګین ځراغونه لا د کور پـه دېوالونو پړقېدل، د ګډاګانو او سندرو محفلونه هماغسې تـاوده و. فضـاټوله سـندریزه وه ، د ښـځو او نجونو پـه تـن کـې رنګینوجامو سینګار داسې انځورولـه لکه پـه پسرلي کې چې ځوک د ګلو کروندې ته ننوتی وي.

یوازې همداځوشبې د مخه یې ناوې د یولو کاروان پـه بدرګـه پـه ګلپوش کرولاکې راوستې وه ،ځینې نجونې لـه ناوې سره ناستې وې ټوکې اوخنداګانې یې کولې د ((مبارک دې وي))....((قدمش نیک باشه...)) اوازونه له هرې خواراتلل ،یوې به ویل چې ((دا خو یې سمه پري ذاته راوستې ده، خدای دې یې له بدو سترګو وساتي،)) بلې بـه ویل: ((په ټول کابل کې یې ساری نشته، سمه مرغلره ده))بلې به ویل چې: ((داسې ښکلیو پېغلو تـه ارایش اود واده جوړه څه پـه کارده ؟؟!)) دډېرو پېغلـو او ځوانـانو زړونـه همـدې ورځ تـه تخنېـږي او دانتظار مرګونې ورځې شپې تېروي ،خوپـه پاسته کوچ کې ناسته ناوې خفه ښکاري ،پټې پټې سلګۍ ووهي ،نه د کابل د مستو پېغلو پـه ځېرخاندي نه د سترګولاندې پټ جریان ځاري ،نـه پـه ټوکو ټکالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې برخه اخلي ،نه دکليوالو پېغلو په څېر د ناوې توب په تخت له چاسره پسپسکې کوي ،نه عکاسۍ اونه فلمبرداري ته چمتوشوه ،ناارامه ،غلې اوخفه ناسته ده له سترګوڅخه يې د مرغلرو دانې تويېږي ،نجونې يې په ټوکو کې ځوروي ،يوه ورته ووايي ((ورکه شي په زورخومونه يې راوستې ولې دومره ژاړې؟((

بله پرې غږ کړي ((يې کابلۍ خو خوی د اطراف د پېغلو کوي))

ديخوابله کوټه کې سپين ږيري او ملايان ناست دي د نکاح تړلوبندوبست کوي.((پلانکی کور يې مهرکې ورکوم)). ((نه نه له دې کور سره به لس زره افغانۍ هم ورکوي)) دناوې اوشاه د نکاح وکيلانو جګړه روانه ده.

غفور له څلورکاله انتظار ،هجر،منډورامنډ وروسته د خپل اميد غوټۍ غوړېدلې ويني ،کله کله يې ذهن دا هرڅه نه مني ،له فرېبا سره واده ورته خوب اوخيال ښکاري ،((رښتيا هم فرېبا به دناوېتوب په سره اوشنه جوړه کې په بخملين تخت زما ورتللو ته انتظارکوي ؟زه خو خوب نه وينم)) بياله دې وېرې اوړوته ټکان ورکړي چې هسې نه دخيال ځپو اخستی وي.

د ناوې د زړه ټکان نور هم ډېرشو ،د سينې په قفس کې يې زړه تنګ او هډوکي يې ورته د اوسپنې پنجرې وګرځېدلې ،څوځله يې د لاس په دستمال د مخ او تندي خوله وچه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه سرېږي خو دفريبا دبدن تودوخه ډېرېږي ،چارچاپېره ښځې دناوې پټ غم ته فکر وړې دي ،دنکاح تړلو مراسم پای ته ورسېدل ، دغفور پلار نکاح خط خپلې ښځې ته ورکړ چې په فرېبايې هم لاسليک کړي ،دغفور مور قلم اونکاح خط پاڼه فرېبا ته دلاسليک لپاره وروړه ،اومېز دپاسه يې ورته کېښوده ،دفرېبا ساه په وجود کې ښکته پورته شوه سترګې يې له کاغذ سره وګنډلې ځوشېبې چپ وه بالاخره وروستی تصميم يې ونيوه قلم يې په کاغذ راښکه خودلاسليک پرځای يې پر پاڼه ليکل پيل کړل ،له ليکلو وروسته يې پاڼه کېښوده دخوب اووصال وخت راورسېد ،ښځو نوره کوټه پرېښوده ،روانې شوې ناوې په وروستۍ وتونکې نجلۍ په لړزېدلې لهجه ورغږ کړچې يو ګيلاس اوبه ورکړي ،نجلۍ هم له اوبوڅخه ډک شيشه يي ګيلاس دناوې په سرولاسونوکې ورکړ،او ووتله ،له ځانه يې وپوښتل دايخه يخني وګوره اودناوې تنده ؟غفور دانتظارشېبې شمېرلې ،چې کله به خونه له خلکووزګارېږي ،اودی به دفرېبادزلفو هريوتاربېل بېل شمېري ،خواښې يې دنکاح پاڼې پسې دناوې خونې ته دوروستي ځل لپاره ورننوتله ،خوددروازې له خلاصېدلوسره سمدستي يې داسې چيغه له خولې څخه ووتله ،چې دزلزلې په څېرېې ټوله کوڅه وخوځوله ،ناوې په تخت باندې رنګه بنګه پرته وه ،له خولې څخه يې وينې بهېدلې ،سپينې شيشه يي غړۍ يې تک سور رنګ اخستی و ،دتيو اوغاړې منځ کې يې د وينو کرښې داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځوروله لکه دوا ورومنځ کې چې دوینو لښتی بهېږي ،خوابښې یې دفرېبا سرپخپل زنګانه کېښوده ،خوله یوځو کوچنیو سلګیو وروسته هغه دمرغلرولړ دتل لپاره داني شو ،په لږ وخت کې ښادي په غم بدله شوه ،چیغو اوکړیکو فضاونیوه ،هغه نجونې چې لږه شېبه وړاندې یې هر رګ سندریز و اوس سرې سترګې ولاړې وې. ،په شیشه یي ګیلاس کې یې دتوروا وبو یوغړپ لاپاتې وه غفور له فرېبانه لاسونه تاوکړل ویل یې ((داولې ؟ولې دې په ځان ظلم وکړ؟))

فرېبا ایله همدومره وکولای شول چې ترڅنګ یې پروت نکاح خط ته ګوته ونیسي چې دوینو څاڅکو الواني رنګ ورکړی و ،غفور دنکاح پاڼې ترشالیک پــه ډېـره بیــړه ولوست ،اوله هروڅوکرښولوستلووروسته به یې ،یوځل دفرېبا غبرګ غبرګ جسد ته وکتل ،کله چې له لوستلوڅخه وزګارشو ،نو همدا یوه خبره یې تکراروله چې ((په خدای مې دې سوګندوي چې غچ به دې اخلم ،ستا په ښکلا اوځوانۍ مې دې قسم وي ،چې ستا او تاته ورته نورو لسګونو ،سپېڅلو معصومو ،پېغلو انتقام اوبدل به اخلم)) ډول ډول ګونګوسي خپرې شوې ،راز راز تبصرې کېدلې ،چابه یوڅه ویل اوچابه بل څه ،چابه ویل چې غفوریې نه خوښېده ،په زوریې راواده کړه ځکه یې نه ورسره عکاسي وکړه اونه فلمبرداري ،چابه ویل هغه فلانکي هم ډېره غوښته ،خودې ونه منله هماغوی څه شی ورکړل ،هماغوی دکوم دوست په جامه کې زهر ورکړل((.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغفـور سـړو اسـوېليو فضـاونيوه،نورنو دتـورن غفـور پـه پسـرلي خزان ولګېده ،انزوااويوازېتوب خوندورکاوه.

کلونه تېرشول نظامونه اورژيمونـه رنګ او نـوي شـول تـورن غفـور ډګروال شو ،شپه اوورځ يې پـه سـوچ کې و ،مـال اوجايداد يې ډېر وه خو واده يې نه کاوه ،په کور اوکوڅه کې پـه ليـوني ډګـروال وپېژنـدل شو ،دواده دنه کولو پـه اړه يې لـه هرچاسره پوښتنې راپيداشوې ،چابـه ويل په بدکارۍ وخت تېروي ،چابه ويل ناروغ دی ،مابه هـم ورسـره پـه همدې اړه ټوکې کولې ،کله کله به مې دپېغورپه بڼه ويـل چـې ډګـروال صاحب،ترموږ ځان ښه پېژني ،هغـه بـه لـه ځـان نـه خبـروي ،ځکـه واده نکوي ،پردۍ خوراولور ځانته کښېنول هم څه اسانه کارنـه دی ،خـوده بـه لـه يوسـوړ اسـوېلي سـره ويـل ،چـې مايوځـل واده کـړی سـنت مـې اداکړي دي،خوچې خدای راباندې ونه لوروله زما څه ګناه ده ،؟بيابـه لـه غوسې اوخفګانـه تـور اوشين شو ،اسوېليوبه يې دسـرابونو لـړۍ جوړه کړه ،غم اوغوسه بـه يې دکـونين ګـوليـو پـه څېـر دلاړوپـه مرسـته زړه ته ورتېل وهله.

لـه ډګـروال غفـور سـره زمـا ملګرتـوب دصـميميت حدتـه ورسـېده ،ډېررازونـه اواسـرارمويوبل تـه رسـواکړل ،دفرېبالـه مرمـوزې مړيـنې څخه خبروم خو ربښتونی جريان له ده څخه پرته بل هېچاته معلوم نـه و ،دده اسـوېليو اودرد شـکمن کـړی وم،يوځـل مـې را ايسـار کـړ اوورتـه ومـې ويـل ،بـل تـه پـه ويلـو سـره دغمونـوپېټـي سـپک کېـږي ،او غـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمېږي ،څه ناڅه دزړه تسل هم کېږي ،نن به راته ټوله کیسه کوې،ډګروال هم لاړې تېرې کړې راته ویې ویل چې ، نن زه هم هرڅه درته وایم ،اوداځکه چې ښایي خپل هوډ کې به بریالی نشم،ښایي دغې ارمان دزماني دیوتوردا غ په څېر له ځان سره ګورته یوسم،ځواني هره ورځ دبوډاتوب خواته لارلنډوي،خوبیا هم نهیلی نه یم.

((زه په حربي پوهنتون کې دوروستي کال محصل وم ، فرېبا زما دتره لوراودملالۍ په لېسه کې زده کوونکې وه ، ،تره مې ښه شتمن سړی و .دفرېبا دځوانۍ پوهې اوښکلاساری نه لیدل کېده ، هر کال به د خپل ټولګي اول نومره وه ،زړه وړونکي حرکتونه اوخورانېک ،اخلاق یې ،درلودل هرچابه کوښښ کاوه ،چې دګلاب داګل دې دده په شمله کې وټومبل شي،دوزیرانو په کچه خلکو ،پرې جرګې اومرکې وکړې ،خوزه یې مینې ببسده کړی او له هرکاره وېستی وم،دخیال اوسوچ ببړۍ به مې تل دفرېبادسترګوپه سمندرکې لاهووه ،تره اودتره مېرمنې مې مورته ویلي ووچې مور.فرېباته څوځله دغفور یادونه کړېده ،خوهغه وایي چې زه بېخي واده نکوم ،هر غوښتونکی چې راشي دفرېباځواب همداوي،هغوی مې مورته داخبره هم کړېوه ،چې تاسې فرېبا راضي کړی زموږخوښه ده ،شپې او ورځې تېرېدلې زه صاحب منصب شوم،فرېبا هم له دولسم څخه فارغه شوه ،خونه یې بل مېړه کاوه اونه یې له ماسره واده ته غاړه ایښوده،ماکه هرڅومره له

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریبا څخه زړه صبراوه ،خو پایله به یې منفي وه،فریبا له فراغت څخه وروسته نه رسمي دنده واخسته اونه پوهنتون ته ولاړله له ځوکالوڅخه راپدېخوا یې د ځوانۍ په پسرلي خزان ګډه وو،ورځ په ورځ یې رنګ ژړېده،یوازېتوب او ګوښه توب یې غوره کړ.

په پای کې له مورا وپلار څخه نهیلی شوم په خپله مې ورته یادونه وکړه ،اوپه ډول ډول وعدومې له ځان سره واده ته وهڅوله ،خو هغې به همدا ځواب راکاوه ،چې زه واده نکوم ،که بل ځای کې مې واده وکړ،نو تاته مې وینه رواده،خودې خبروزما دزړه بند تړلی نه شو،هره ورځ اوهرشپه به مې دهمدوی په کورکې ،وه تر دې چې ډېره مې مجبوره کړه ،نوپه داسې حال کې چې اوښکویې په اننګولارنیولې وه ،په ژړغوني انداز یې راته وویل چې زه ناروغه یم ،اوناروغي مې هم دیوې اونۍ یایوې میاشتې نه ده بلکې دائمي ناروغي ده ،زه دکورد سمبالولو نه یم ، نوولې دبل چاژوند خراب کړم ،خوماورته ویل چې که ته هرڅومره ناروغه شې په هرحال زما قبوله یې ،له تاپرته ژوندراته دوزخ ده ،ته زما ژوند وژغوره ،هغه زما دډېر اصراراو فشارپر وړاندې بې ځوابه شوه او غاړه یې کېښوده ،لږوخت وروسته مو د واده ترتیبات ونیول ،خود واده په شپه چې فریبا ځان وواژه نو دنکاح پاڼې په بل مخ یې دامضمون لیکلی و ،غفور له غاړې څخه دځرمنې سور تعویذ راووېست او له سپړلووروسته یې په لوستلو داسې پیل وکړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

))ګرانه غفورجانه تاته اوږد اوهوسا ژوندغواړم مامخکې هم دهمدې لپاره واده ته زړه نه ښه کاوه،چې همدغه حالت اوهمدا شپه مې زغملای نشوه ،اوس مې هم زړه ته ډېر ډاډ ورکړ خو فکرکوم چې دمرګ پرښتې مې نور ژوندنه غواړي ،دپېښې جريان درته په دې هيله ليکم چې که ته اونور ځوانان زماپه خبر دهوس د قرباني شويو پېغلو پوښتنه وکړئ ، ،پېښه داسې وه: ،ددولسم ټولګي زده کوونکې وم ،يوه ورځ چې لېسه رخصت شوه نو دکورلاره مې ونيوه ، يواځې روانه وم خودې ته مې پام وه د دلېسې له دروازې څخه له موږ سره روانه وه ،کله به مخکې شوه اوکله به وروسته ،کله چې يوازې شوم څوګامه وړاندې راته يولوکس والګاچې حکومتي نمبرپلېټ يې درلود په مخ کې ودرېده ،دوه تنو ترې دراښکته کېدلو سره سم يو دستمال زماپوزې ته نژدې کړه ،اوله هماغه ځايه بياله ځان څخه خبره شوې نه يم ،يووخت مې چې سترګې وغړولې نو ځان مې په يوه ډېره ښکلې مجلله مانۍ کې وليديوه بوډۍ ښځه ،راوړاندې شوه او دډوډۍ خوړلو بلنه يې راکړه ،دمېزپه سرډول ډول کبابونه ،اومشروبات ايښي وو خوماته داهرڅه زهرښکاربدل ،وروسته همدې بوډۍ په يو لوکس تشناب کې ولمبولم اوبيايې د ارايش خونې ته بوتلم ، ،زه په دې زرين قفس کې بندي وم،يو عسکر زماد ژړا په ليدلورانژدې شو راته ويې ويل بدمرغې ولې ژاړې؟داځای په نصيبونوهم چاته نه رسېږي ،ته نه يې خبره چې ته دچاميلمنه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکه ژړا بس نکړې اوځان ورته ونه سپارې نو مړی به دې هم څوک، ونه ګوري، ما ښام هشوله خفګانه مې ستونی په درد شو، داخل هماغه بوډۍ ښځه راغلله یوې خونې ته یې وروستلم په یو تخت یې کښېنولم او خپله ووتله لږه شېبه وروسته، خونې ته یو څوک راننوته چې زما عفت یې لوټ کړ او زما د حیالو پټه یې څیرې کړه سبا یې په هماغسې لوکس موټرکې چې توروشیشوته یې پردې هم پرتې وې او هېڅ ترې نه لیدل کېدل سپره کړم، او په داسې ځای کې یې ښکته کړم چې هلته بیروبارډېر کم و او موټر دسترګو په رپ کې ورک شو.

غفور په داسې حال کې چې زګېرویو او اسوېلیو یې څوځله د خبرو لړۍ غوڅه کړه دلیک لوستلو ته دوام ورکړ: ماځانته ډېر ډاډ ورکړ خوګټه یې ونکړه زماغیرت ماته له تاسره دمخامخ کېدلو اجازه نه راکوي تاته دنېکمرغه ژوند هیله منده یم.

((ستافرېبا))

(c) ketabton.com: The Digital Library

شفر

کله به چې، ډریورانو له بګرام څخه جلال آباد ته او یا هم له جیکب آباد څخه بنون ته کانتینر راورساوه نو د تیلیفون په لیکه به یې موږ خبر کړلو او په یو ځانګړي شفربه یې د (چمتو اوسی) قومانده راکړه. موږ به هم خپل د مهرو لاک د خلاصولو وسائل پاک کړل په دې خاطر چې، یوه سخته ، عصري او د یوې پرمختللې ټکنالوژۍ له خاوند څخه مو غلا کوله ، نو خپل د غلا وسائل به موهم ډېرمجهز ساتل، او په همدا سې پرمختللو هېوادونو کې زموږ مېشتو ملګرو د لوړې ټکنالوژۍ لرونکو کمپنیو باندې راته جوړول. ټول وسایل مو کمپیوټرایز وو ،کله به چې کانتېنرلوا ړګي ته راورسېدنو یو ګوښه سرای ته به مو تاو کړ، مهرو لاک به مو یې په ډېرې استازۍ سره د همدې کمپیوټرایز او تخنیک په مرسته خلاص کړ، خپله برخه به مو ترې بیله کړه او بیا به مو په دومره مهارت بېرته مهر کړ چې، هیڅوک هم پرې نه پوهېده.

اوس مونو تجربه دوه کلنه شوې وه او په دې پوهېدو چې، کوم کانتینر زیړ رنګ ولري نو په هغې کې نظامي وسلې او مهمات وي ، کوم کانتینر چې ځلو ښنت فوټه وي او سور رنګ ولري نو په هغه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوژيستيکي مواد وي، کوم کانتينرچې، سپين رنګ ولري ، جنراتور ورته چالان وي او پکي يې ګرځي نو په هغه کې دوا او درمل وي چې، امريکايان يې له بګرام څخه جيکب آباد او له جيکب آباد څخه بګرام ته خپلو نظامي او ملکي هډو ته لېږدوي.

يو کانتينر مو چې ،جلال آباد ته روان وو، لاره کې پرانيست، ټول د کوچنيانو د لوبو له سامان او ژاولو څخه ډک وو. ورته حيران شوو چې، په افغانستان کې مېشتو بهرنيو ځواکونو خو دلته له ځانه سره خپل کورونه او کوچنيان هم نه دي راوستي او دا مو هم نه دي اورېدلي چې، دوی دې چېرته په کوم ښوونځي او يا وړکتون کې افغانو کوچنيانو ته د لوبو سامانونه ورکړي وي. نو بيا دا سامانونه هغه هم په دومره کچه څه کوي؟

د کانتينرد منځ سامان به نه ډريورانو ته د کوم لست له مخې تسليمېده او نه به ترې د کوم لست له مخې غوښتل کېده، بس تيار ، بند او مهرو لاک کانتينربه يې ډريور ته بار کړ او کله به چې، خپل منزل ته ورسېد او مؤظفينو به يې کلفونه او مهرولاک جوړ وليدل نو بيا بله هېڅ خبره هم نه وه. او خدای خبر چې، شپږ مياشتې وروسته به يې بيا کانتينر خلاصاوه او که لس مياشتې وروسته.

داځل به سهار لس بجې وې چې، شيندي ګل استاد له جلال آباد څخه تيليفون وکړ او په شفر يې په دې وپوهولو چې، مازديګر مهال لواړګي (لنډيکوتل) ته رسېږم.موږ هم له درې (دره ادم خيل) څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت وکړ، د تیراه او باړې له لارې مو ماسپښین مهال ځان لنډیکوتل ته ورساوه.

ماښام تیاره وه چې، یو څلو ښت فوټه سپین رنګه کانتینر چې، جنراتور یې روښانه او د مخې او شا دواړو خوا و څخه یې منځ ته پکې لګېدل وو راښکاره شو.

کانتینر مو له خپل پخواني تعامل سره سم سرای ته تاو کړ. او داسې مو وپتییله چې، دا ځل کانتینرلوی دی او له بګرام څخه یې جیکب آباد ته ښه ډېره دوا بار کړیده، نو موږ به هم ترې ډېر دومل ښکته کوو.

مهرو لاک مو پرانیست د کانتینر د دروازو له خلاصولو سره د کانتینرد منځ ټول ګروپونه په اتومات ډول روښانه او کانتینرسپین پړک شو همدا چې، د یخچال په خانو کې مو په سرو سرو مړو چې، ټپونه یې هماغسې ځلېدل او بیرغونه پرې غوړېدلي وو سترګې ولګېدې نو هډوکي مو زیږه او بدن مو مېږي مېږي شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبرګې جنازې

کلي ته په یو وخت د غبرګو جنازو په ننوتلو ټوله فضا کړیکو ونیوه تا به ویل چې دلته ساندې او ژړاګانې وربږې هره سترګه لمده او له هرې خولې اسویلي ختل، چا به د هوسۍ نصیب او تقدیر پړه بلل او چا به یې پلار ،چا به د جنازې یو کټ ته د پړ ګوته نیوله او چا د بل ،یوه به ویل چې خون یې د جباري پرغاړه دی، دا ټول د همده له لاسه دي .بل به ورسره د تائید سر وخوځاوه : ((ته بلکل ریښتیا وایې جباری ډېر حریص او ضد ناکه انسان دی د خپلې لورژوند یې هم خراب کړ او نورې کورنۍ یې هم دویرپرټغر کښېنولې((.

که څه هم هوسۍ خپل پلار ته په زغرده ویلي وو چې هیڅکله به هم له اشرف څخه پرته له بل چا سره ژوند شریک نکړي ، د هغه د قانع کولو لپاره یې یوه لاره هم نه وه پرېښې ، یوه ورځ خویې د ټولې کورنۍ په مخ کې ورته دا هم وویل: یو خو دې له پوهنتون څخه منع کړم او بل مې اوس دې پوډري ته ورکوې ! ! لدې خو ،ښه ده چې پخپل لاس مې ووژنې. !!

هوسۍ به چې هرڅومره خپل پلار ته د اشرف او د هغه د کورنۍ ښېګڼې ستایلې پلار به یې هماغومره ضد کاوه پر هغې به یې د بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیااو سپین سترګې نوم کیښود : ((که پوهنتون ته مې پرېښې وای نورې به دې هم سترګې شکېدلې وای ((.

اشرف او هوسۍ له ګاونډیتوب پرته دولس کاله ټولګیوال او د پر ښه دوستان وو تا به ویل یو روح په دوه بدنونو کې دی، دواړو په کانکورکې یو پوهنځی خوښ کړ او ورته بریالي هم شول خو دهوسۍ کورنۍ داشرف دوی په پرتله لږ شتمن وو

.ددوی پاکه او سوچه مینه نور له هیچا هم پټه نه وه .خو هیچا یې دمینې پر سپیڅلتیا شک هم ونکړ .بازارۍ مینه او خویونه نه په اشرف کې وا او نه په هوسۍ کې.

داشرف موراو پلار دهوسۍ پلار ته نور په مرکو ،او ننواتو سترې شول خو هغه به همدا ویل چې زه پر دي څوک په خپله کورنۍ او شتمنۍ کې نه شریکوم، خانې مې خپل تن او خپل هډوکی دی ،هغه ته چې زه خپله لور ورنکړم بل څوک یې کله ورکوي ؟ زماهوښیاره لورچې هغه سړی نکړي ،او له بد عملۍ یې راونه ګرځوي بل یې څوک له غمه مړه دي ؟.

دخاني په بدن کې وینه ورځ په ورځ وچېدله ، جړ او خیرن ویښتان ، دمستریانو په شان تورې او ککړې جامې... ،نورنو چا ددوه افغانیو باور هم پرې نه درلود .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشــرف د پو هنتــون ترڅنــګ د انګلیســي ، کمپیــوټراو اداري کورسونه هم ولوستل دلیاقت او خواخلاقو له امله یې دهر استاد او محصل په زړه حکومت کاوه. هغه سپورت ته وخت نه درلود خو دومره ښکلی و چې تابه ویل دبدن د ښکلا له کورس څخه فارغ شویدی. کلیوالو به ویل چې دا زرینه جوړه الله(ج) دیوبل لپاره پیدا کړیدي.

پلار یې پر هوسۍ بندیز لګولی وو چې له اشرف څخه ګوښه واوسي خودمئینو پـه دیدن لا چا بندیز لګولی دی او بیا دمبایل او انټرنیټ پدې زمانه کې.

کله چې له خاني سره د هوسۍ دکوژدې خبره توده شوه نو هغې څو ځله آن دځان وژنې او له اشرف سره د وطن دپرېښودلو پرېکړې وکړه خو هغه به ډاډ ورکاوه چې خدای (ج) به هرڅه اسان کړي دا کار زموږ کورنیو سپکاوی او پرسپینه لمن موداغ جوړوي.

خانی نور دکلي مشهور پوډري اوخس دزد وو دولسوالۍ له بند څخه دخلاصون به یې دوه ورځې تېرې نه وې چې بیا به بندي شو.

هوسۍ که هرڅومره خپله ژړا او اوښکې وسیلې کړې خو هیڅ فایده یې ونکړه.

کوژده وشوه سمدستي واده هم جوړشو ، هوسۍ چې اوبه له ورخه تېرې ولیدې نو مناسبه یې ونه ګڼله چې دواده دخبر په اورېدلو داشرف غم نور هم ډېر کړي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخاني پلارهم واده ته ځکه بېره کوله چې که هوسۍ يې له زوی څخه سرې جوړ کړي

خوخانی له واده وروسته هم لا هماغسې پوډري،له ځان او دنيا نه نا خبره په شپو شپوبه له کوره بهر وو .

اشرف د پوهنتون دليليې په دريم پوړ کې پيتاوي ته مطالعه کوي چې دهوسۍ دخيال ځپو لاهو کړ:((ولې دا دومره وخت دهوسۍ ټيليفون بند دی؟ولې آن دمسج ځواب هم نه راکوي ؟ولې ګډوډ خو بونه وينم ولې....... په کلي کې داسې وړشخص به څوک وي چې دهوسۍ پوښتنه هم ترې وکړم اوکه سيم کارټ يې بدل کړی وي چې نوی نمبريې هم راکړي))له ډېر سوچ وروسته ورته خپله تندار(کاني) چې ده ورسره ټوکې اومينه درلوده ترټولو وړ وبرېښېده چې له هوسۍ يې خبر کړي.

دستي يې ور ته ټيليفون وکړ په خبرو خبرو کې يې ورته هوسۍ ياده وکړه، خو هغې سمدستي ځواب ورکړ :((ته لکه چې خبر نه يې؟ دهوسۍ قلم خويې له خاني سره وهلی و ، دهغې د واده خو مياشت هم پوره شوه .)) د اشرف ساه تېروبېره شوه له لاسه يې مبايل ولوېد ولړزېد:((زه به اوس دجباري تخم هم پرېښږدم.)) راپاڅېد منډه يې کړه ،څوځايه په زينو کې ولوېد ،له ګڼه ګوڼې په ډک ښار کې منډې وهي .ترهډې پر لاره له لس ځله ډېر له خلکو سره وجنګېد.، ښی او چپ يې نه پېژندل د سړک له يوې خوا بلې ته اوښت چې دمخامخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتلونکي شانزده بیست پمپر وغورځاوه او چې ترڅو دربېده نو ټایر یې پر سینه ولاړ وو.

داشرف پرمړي بارامبولانس لاکلي ته نه و ننوتی چې دکلي دلوی مسجد له لاسپیکرڅخه اعلان واورېدل شو((خانی داکبرزوی اوجباروراره په حق رسېدلی نن مازیګر ځلور بجې یې په زړه هدیره کې جنازه ده)) ډېرو رله یو چا دهغه دمړینې لامل وپو ښت هغه ورته وویل چې بدمرغه خاني بیګا ډېره نشه کړې وه ، ویاله کې پروت و چې دشپې پرې اوبه راغلي اووژلی یې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قربانیان

د پل خشتي جامع مسجد په ختیځه دروازه کې مې ځای نیولی و. هر سهار به وخته دلته راغلم، خپل زوړ او پیوندي څادر به مې چې، د ډېرو خیرو له لاسه یې سپین رنګ تور اوښتی و په مځکه اوارکړ، چکسونه به مې له تخرګونو څخه لېرې کړل د څادر په څنډه به مې کېښودل، بیا به مې خپله مصنوعي (ساختګي) پښه وو بسته له چکسونو سره به مې جوخته کېښوده. پېنځه به مې تر ورانه رابډه وهله. د ورانه له پاسه به مې د خپلې غوځې شوې پښې د ټپونو نښې او خاپونه خلکو ته واسطه کول او د روپۍ دوه وسوال به مې ترې کاوه، د خپل خېرن څادر له پاسه به مې لومړی خپله دوه، درې افغانۍ کېښودې ځکه چې، دې کار د خلکو د پام په را اړولو کې راسره مرسته کوله. د دې ځای ښېګڼه دا وه چې، دلته بیروبار ډېر وو، وچه ډوډۍ هم ارزانه پیدا کېده.

کله به چې، دلته سوالګر کوچنیان نه وو، نو د خلکو پام به موږ ته و. خو چې ،ښځو او کوچنیانو به ژړا او کوکې پېل کړې نو بیا د چا پام مونږ ته نه وو ټولو به د خپل جېب خیرې او د بچیانو د سر خیرات هماغوی ته ورکاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ یو بل معیوب چې، د ځلیرویشت یا پنځه ویشت کالو به و په دواړو سترګو ړوند، د مخ نیمه برخه یې سوزېدلې، بر چویي د پوزې له نیمې برخې سره نیمه زنه هم وړې وه، یو لاس یې لـه ځنګل او بل یې لـه بیخه غوڅ وو هم راغی. هغه کوچنی چې، دده لارښود و او دی به یې له لمنې نیولی ګرځاوه ورته وویل چې: "همی جای است ده امی بغل بشی" ده هم شا دېوال او مخ د خلکو لارې ته کړ همدا چې، د ناستې تابیا یې وکړه او لا ځمکې ته رسېدلی نه و د نورو سوالګرو او په ځانګړې ډول د ښځو لـه احتجاج او غالمغال سره مخ شو "برو ګم شو تو از کجا امدي، ایجه به ما کس یک قیران نمیته، تو ام امدي دیګه جا یا سرت قات بود، ایجه خو جای ام کم اس. اګه تو بشینی جایم تنګ میشه باز ما را م هی میکنه." خو ده په ډېره سړه سینه ځواب ورکاوه: "خیر اس وارخطا نشو هر کس نصیب خوده میخوره، کجا برم..." ښځو که هر څومره غالمغال وکړ خو دده مجبوریت پرې زور ور وو.

هملته کښیناست. زما پرې زړه و سوځېد د بیچاه حال تر موږ ټولو ډېر بد تر وو.

دلته زموږ غریبي نه کېده په ټوله ورځ کې به مو ایله لس پنځلس روپۍ پیدا کولې هغه هم داسې چې، کله به څوک جومات ته ننووت او بوټان به یې په دروازه کې پرېښودل نو موږ به لـه دې فرصت څخه ګټه واخسته، د هغه بوټان به مو د خپل څادر په پیڅکه پاک کړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګردونه به مو تري و څنډل، ځان ته به مو نږدې کېښودل او د بوټانو خاوند ته به مو دا تاثر ورکاوه چې، بوټان يې ورته موږ ساتلي که نه ... هغه به بيا له شرمه هم يوه روپۍ را خطا کړه. دلته نور، کور خو پرېږده آن چې ،زموږ د ګېډې کار هم نه کېده، هره ورځ به مو لس روپۍ پوليسانو ته هم ورکولې چې ،له دې ځای څخه مو ونه شړي.

زما خواته نوي معيوب راته وويل چې، وامې وربدل له معيوبينو او يتيمانو سره د مرستې دفتر له دوی سره مرسته کوي، دفتر يې نوي ښار کې دی زه خو په دواړو سترګو ړوند يم راځه چې ،دواړه يو ځای ورشو ګوندې څه مرسته را سره وکړي. ما چې، دا مې څو مه ورځ وه کورته وچه ډوډۍ هم نه وه وړې دا خبره ځانته زيری وباله دستي سوچ واخېستم دخيال په نړۍ کې په څو دقيقو کې شهرنو ته ورسېدم. د مرستې دا دفتر مې په ډېرې اسانۍ پيدا کړ، عريضه مې ورکړه هغوی پر ما ډېر زړه سوی وکړ او زما د غوڅې پښې او ځوانۍ په ليدلو يې ډېر خفګان او افسوس څرګند کړ. سمدستي يې ماته دوه بورۍ وړه، درې دوه نيم مني ټيمه غوړي، څلور منه لوبيا او صابون راکړل، کراچۍ مې ورته ونيوله، د کور په منځ کې مې وغورځول، نږدې وو له ډېرې خوشحالۍ سکته وکړم، خپلې مېرمن ته مې له دروازې ورغږ کړ: ((نن به ښه ډېر وړه لمدوې، ټول کوچنيان به په ډوډۍ او لوبيا مړوې، نن به کوچنيان وږي نه ويده کوي. ((له همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره د دې معيوب بل غړ زما د سوچونو تناب وشکوه: "څنګه زما له خبرې سره موافق يې که نه؟ ".

سبا د پل خشتي په دروازه کې سره يو ځای شوو او له دې ځايه مو د نوي ښار په لور حرکت پيل کړ. ټوله ورځ مو د نوي ښار کوڅې ګز او ګام کړې. خو چا د دفتر درک راونه ښود. سبا مو بيا خپل هدف ته مخه کړه له ډېرو پوښتنو وروسته مو دفتر پيدا کړ. د دفتر اداري مدير را څخه عريضې واخستې او د دفتر رئيس ته يې ورورې. رئيس سبا ته وروغوښتو، سبا په ټاکلي وخت ورغللو. رئيس قلم راواخست لومړی زما د معيوب ملګري مخ ته کښېناست او پوښتې يې ترې پيل کړې.

- - نوم دې څه شی دی؟

- سردار اغا

- د چا زوی يې؟

- د نسيم خان

- د کوم ځای يې؟

- د پروان ولايت د جبل السراج د ولسوالۍ دده پايان د کلي

- کله معيوب شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پنځه کاله وړاندې

- قوماندان دې درسره مرسته نه کوي؟

- نه کله چې زخمي شوم او روغتون ته يې ويوړم، بيا مې ترنن پورې ونه ليد يوه روپۍ يې راته ګوشت خوګ. خبر يم چې، ښه يې ساعت تېر او کش و فش يې برابر دی درې کروزينه او درې ځلور ډا ټسنې له باډيګاردانو ډکې ورپسې ګرځي.

- ښه د ټپي کېدلو کيسه دې راته وکړه، چېرې او څنګه ټپي شوې؟

- پنځه کاله وړاندې چې، حزبيان شمالي ته راننوتل نو په چيکل کې مو د جګړې لومړۍ کرښه وه، زه د ګروپ قوماندان وم. موږ د حزبيانو د چريک له ويرې د خپلې پوستې شا وخوا ماينونه ښخ کړي وو. کله کله به هغوی چريکي حملې کولې، موږ به ورته کمين نيوه او کله بيا موږ حملې کولې او هغوی به.... کله چې، سردار آغا خپله کيسه رئيس ته کوله نو زما بدن ورو – ورو مېږي مېږي کېده، له مبهم اضطراب سره مخ شوم، په ډېر تلوار او ناکرارۍ مې د کيسې د پاتې برخې د اورېدلو هيله لرله.)): يوه شپه چې، هغوی ښه مخ ته راغلي وو موږ ورته په کمين کې په دې هيله ځان غلی کړی وو چې، ټول ژوندي ونيسو، ځکه د ژونديو اسيرانو بيه تر مړو ډېره لوړه وه. د هر اسير په سر به يې کورنۍ له پنځه زره لکه افغانيو څخه نيولې آن ترشل او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرش زره لکـو افغـانۍ راکـولې خـو مـړي بـه بیـا لـه زر دوه زرو لکو افغانیو پورته نه خرڅېدل.

کله چې، هغوی ببرته ستنېدل نو موږ پرې ناتاره ډزې پېل کړې. د مرمیو او اور لـه کبله فضا سپین پړق شوه ډېر حزبیان مو ووژل، ډېر مو ژوندي ونیول. کله چې لـه جګړې وروسته خپل مرکز تـه نږدې شو، ناڅاپـه د ماینونو پـه کتـار وربرابـر شو. پـه لـږه شـېبه کـې زمـوږ ډېر ملګري هم والوتل، د ماینونو ډېرې برچې پر ما هم برابرې شوې او بیا شپږ مه ورځ پوه شوم چې په روغتون کې یم.

کله چې سردار اغا کیسه ختمه کړه نو ماتـه تېروختونـه سترګو تـه ودرېدل. ټوله صحنه مې د ذهن په سکرین تېره شوه، لکه د کوم فلم ستوري چې، په کوم فلم کې کار کړی وي او بیا هماغه فلم د سینما پـه پـرده ګوري، ځـان راتـه هـم ډېر ظـالم او هـم ډېر مظلوم ښکاره شـو، وجدان مې د سرداراغا د ړندو سترګو او غوڅو لاسونو د مظلومیت د پړې د منلو او نه منلو په کشمکش کې وو چې، رئیس راباندې غږ کړ:))ښه ځوانه ستا نوم څه شی دی؟ د پلار نوم دې څه شی دی...((ما هم ځوابونه ورکړل خو کله یې چې، وپوښتلم کله او چېرې ټپي شوی یې؟ نو هک پک پاتې شوم چې، څه ځواب ورکړم. رئیس زما هیښتیا حس کـړه بیـا یـې وویـل:))تـه هـېڅ پروامـه کـوه دا یـوه بې پلوه او بهرنـۍ موسسه ده، ټولو معیوبینو ته په یوه سترګه ګوري، د چا لـه تنظیم او ځای سره کار نه لري ته بالکل ډاډه اوسه.((

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زما ستونزه د تنظیم رسوا کېدل یا د نیولو وېره نه وه زه سردار اغا ته ځورېدم. رئیس ته مې وویل، صاحبه !د سردار اغا کیسه خو دې واورېده. همدا زما کیسه هم ده. خو زه له حزبیانو سره وم.مور په همدې شپه لاړو د دوی د پوستو د شا وخوا هغه ماینونه مو چې، دوی مور ته ایښي وو د هغې نقشې له مخې چې، د دوی یو تن ملګري پر مور پلورلې وه وو ښستل او په نورو هغو ځایونو کې مور ښخ کړل چې، د دوی تګ را تګ پرې ډېر وو څه مو نور هم ورسره اضافه کړل. کله چې، ببرته خپل سنګر ته ستنېدلو نو د دوی په کمین واوښتو او زه د دوی د پیکا د مرمیو ښکار شوم اوس مې د خېټې او د بدن نور ټپونه ښه دي خو پښه مې په خپله وینې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلاپي داني

دګرمۍ خپسې خپلې منګولې خښې کړې وې ، دتاوده لمر دوړانګو نېزې به پر بدن داسې لګېدې ، تا به وېل چې ګوندې له ليزر شعاع سره مخ يم. په اډه کې ډول ډول غټو او کوچنيو موټرو سپرلۍ ته انتظار ويست په لوړ غږ جلال آباد ، جلالآباد ويلو دکېلنډرانو ستوني وچ شول، ديو کاستر دکيلنډر چې پر ما سترګې ولګېدې نو را منډه يې کړه له لاسه يې ونيولم او بې سوال او ځوابه يې دموټر دروازې ته رابښکلم. ما ځان کلک کړودربډم: وروره خېرېت خو دی ؟ ته خو لومړی ځان پوه کړه چې زه پر دې موټر کې ځم او که نه؟... خو هغه زما خبرې په نيمه کې غوڅې کړې: ((بسلمانه يو نفر کم دی ور خېژه ځي روانېږي پراخه سيټ ده که نه همدلته به ولاړ يې.)) زه چې موټر ته وروختم ، ربښتيا هم چې دډريور شاته درې کسيز سيټ کې يو هلک او دوه ښځې ناستې وې ،خو دهمدې سېټ پر برابرۍ ددروازې خواته يو کسيز سېټ خالي وو. بيک مې مخې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېښـود او پـه همـدې سـیټ کښېناسـتم ۰ډریـور داډې پرچـه راواخېسـته موټر روان شو ،ټولو مسافرېنو هسک ته دخپلې عـاجزۍ دښـودلو او دعـا لاسونه پورتـه کړل۰ دخوشـېبو لپـاره مطلقه چوپتیـا حـا کمـه وه خوډریـور دنغمې دکېسټ پـه ایښـودلو سره ، پـه لـومړي ځل شـونډو تـه دسـپړیدلو چانس ورکړ((استاده غږ یې ټیټ کړه)) بل به غږ کړ ((مـونږ یې نـه اورو دا وروستي لا سپیکرونه یې بند کړه))مـا او زمـا تـر څنګ دښـځو خواتـه ناست هلک ته هم دخبرو پلمه پـه لاس ورغلـه او دکسټ پـه اړه مود خلکـو په قضاوت تبصرې پیل کړې ۰دکاستر پـه دې درې کسیز سـېټ زمـا خواتـه همدا هلک ، خواتـه یې یـوه دپاخـه عمر ښـځه اودښـځې ترڅنګ شیشـې سره یـوه بلـه انجلۍ ناسـته وه چې دښـاریانو پـه څېـر یـې دسـپین څـادر پیڅکه له پوزې تاوه کړې وه زما او ددې هلک خبرو ، ددې انجلۍ پـام هـم مونږ ته کړ او پـه لومړي ځل یې نیم پټ مخ زمونږ لور تـه راواړاوه کلـه چې زما او دهغې سترګې وجنګېدې نو ساه مې پـر بـدن کـې تیروبیره شوه.له ویښـتو تـر پونـدو مې ټول بدن لکـه پـه ستنو چـوخ چوخ او میـږي میـږي شوډا سترګې ، لکه چې سترګې نـه ،بربښـنا وي ، ټول بـدن تـه یـې جټکـه راکړه ، دې سترګو پـه خپـل بربښـنایي ټکـان ، زمـا دسـترګو پـه رګـو کـې وینه وچه کړه ، دومره یې وزبېښلې چې نـور یـې دخوځېدو مجـال نـه وو ، همدا سې بې سبکه او بې حرکته دهغو سترګو ، پـه کاسو کې پـا تـې شـوې ۰نور نو زه نه پوهېدم چې خواکې ناست ملګرې مـې څـه وایـي خـو کلـه کلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده دتېرا ېستلو په خاطر ورته سر خو ځوم او دا ډول تا ثرور کوم چې ګوندې خبرو ته يې زما پام دی۰

تور سرک دوړيې ښامار په څېر د موټر د ټايرونو لاندې ځغلي ۰ زه په دې فکر کې يم چې له ستر ګو سره مې څه ډول مرسته وکړم چې لږه ساه په کې وغوړېږي او ددې سترګو ، له خم نه درا وتلو متره په کې پېدا شي ، له نيم نه ډير مخ يې پټ دی، پوزه يې هم تاوه ده ،يوازې دتندي او داننګو برنۍ برخه کې يې د سپين ململ ته ورته پوستکي لاندې ګلابي دانې ښکاربدې ؛زه ټول سوچ سوچ ګرځېدلی يم چې څنګه به وکولی شم هغه مخ ټول وګورم چې د دا ډول جادو ګرو ستر ګو دکور به توب وباړ لري۰ ګرمۍ ټوله سپرلۍ تږې کړه ډرېور ته يې د موټر ودرولو غږ وکړ ، ډرېور هم ديو بازار تر څنګه موټر د سرک غاړې ته کړ، دانجلۍ تر څنګ دناست هلک او ښځې په شمول ټوله سپرلۍ له موټره ښکته شوه. زه هم وروستی کس وم چې له موټره ښکته شوم خو انجلۍ کراره په خپل څوکۍ ناسته وه نه مې تنده په ياد وه او نه ګرمي ،اخوا ورتاو شوم ، دډريورد دروازې تر څنګ ودربدم او له شيشو څخه چې دګرمۍ له لامله ټولې خلاصې وې هغه څارم ، سترګې مې له سترګو لاند ې په هماغې نښتې دي ، انجلۍ پکی راواخېست او ځانته يې وهل پېل کړل په همدې وخت کې هلک داوبو ډک ګيلاس په لاس موټر ته وروخوت او هغې ته يې ور وړاندې کړ ،انجلۍ ګيلاس واخېست او داوبو څښلو لپاره يې دوه ګوتې دکينې غوږ خواته وړاندې کړې ، دڅادر پيڅکه يې خلاصه کړه ، مخ يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوخ کړ ، شو نډو ته ورته ګلاب يې په ګيلاس کيښودل او ددې په دې
کوچني حرکت سره زما له لاس او پښو دمه وختله،دزړه شيشه مې
يې دانه وانه کړه ۰ دزړه د شاهين وزرې مې وسوځېدې ، په ځمکه
راولوېد ۰ له ځانه مې پوښتنې پيل کړې :دا به پيغله وي او که واده ؟دابه
دکوم ځای وي ؟دکومې کورنۍ او دڅالور به وي ؟له رنګ او جامو خو
ښاري او لوستواله ښکاري چې ښارۍ به وي او که کليواله ؟آيا کله به
هم ددې ګل په ليدلو زما دسترګو ليد ډېر شي ؟آيا دا به زمونږ جونګړه
قبوله کړي؟بيا وايم چې دا ډول ګل کله څوک په بوټي کې پريږدي !!
هرومرو به واده وي او کيدلی شي چې همدا تر څنګ ناست هلک يې ميړه
وي ۰ دې ځوان ته مې زړه کې کينه راوپاريده ۰موټر چې روان شو نودې
هلک او انجلۍ ډيره خوږه مرکه پيل کړه په دومره ورو اوله حيا ډکه
غږ چې ايله همدوی اوريده ، کله کله به يو بل ته مسکي شول چې زما
دکينې په اور به يې نور هم پطرول وشيندل له ځانه سره کرم او ريبم چې په
هر ډول وي ددې انجلۍ دکور درک به معلوموم ، داسې تصميم مې ونيوه
چې دوی هر چېرته ښکته شول نو زه به هم هملته ښکته کېږم ، دوی به
تعقيبوم او په داسې ډول به د دوی کور ګورم چې دوی رانه دې پوه هم نه
شي ۰ له هلک سره دخبرو په ترڅ کې دومره پوه شوی وم چې نوموړی
دننګرهار پوهنتون محصل دی ۰

موټر جلال آباد کې اډې ته ورسېد سپرلۍ ښکته کېدل پيل کړل. دې
هلک ډريور ته وويل چې استاده له ما سره ناروغ دی نو که تر مخابراتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوک پورې مې ورسوې احسانمن (مننډوی) به دې یم ۰ ډریور هم ورسره ومنله ما هم ورته پلمه وکړه چې زه هم مخابراتو ته ځم ، په سوچ کې شوم چې په دوی کې خو یو هم ناروغ نه ښکاري او بیا دومره کلک ناروغ چې له موټره هم ښکته کېدلی ونه شي ؟ بیا مې له ځان سره وویل چې کېدلی شي چې دا ښځه به ناروغه وي۰

موټر د مخابراتو چوک د کابل زړې اډې تر څنګ ودرېد ښځه او هلک دواړه ښکته شول سامانونه یې لاندې کېښودل خوانجلۍ له ځایه هم نه خوځیږي ، ما له خپل بېک سره ځان غولاوه چې په همدې کې هلک راغی دانجلۍ د سېټ مخې ته کښیناست ، شا یې وروړاندې کړه اوورته یې وویل:((خورې را په شا شه))انجلۍ یې هم له غاړې لاسونه ورتاو کړل او ورپه شا شوه ترې و یې پوښتل : چېرته ځو ؟ هلک ورته وویل خورې هماغه ډاکتر ته دې بیا یم چې ستا له ملا څخه یې پرچې ویستې دي ۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناه

دمخابراتو په ځلور لارې کې زرګونه خلک تماشې ته راټول شوي وو. دډېر بیر وبار له لاسه خلک دیوبل په اوږو سپاره او ونو ته ختلي وو دځلور لارې په مرکزي چوک کې یې دفیصلې داورولو لپاره قاضي ته لوی ستیج جوړ کړی وو ډېر مشران، چارواکي او عام خلک راغلي وو خلک وېرې اخستي او ترهېدلي وو۰زه د دوه سپټه ډاټسن په منځ کې په داسې ډول کښېنول شوی وم چې، لاسونه او پښې مې له یوبل سره په پربړ پلاستیکي پړي کلک تړلي او بیا مې پړی له ملا تاو او له شاته سپټ سره کلک تړلی وو۰د موټر شاوخوا په سل ډزو ، پیکا او کلاشنکوفونو سنبال څو ځښور طالبان ولاړ وو قاضي ددوسیي په لوستلو پیل وکړ:((له زور او جبر پرته دمجرم په خپله خوښه دده داعتراف او په ګوښه ځای کې له یو ښکلي هلک سره دده دلیدلو پراساس محکمه کټورد خیال باز زوی د برکلي او سپدونکي ته دلواطت په جرم دمرګ سزا اوروي څرنګه چې، ددې جرم سزا په شریعت کې تردیوال لاندې کېدل ټاکل شوي نو مونږ هم دې مجرم ته دمرګ سزا اوروو او د ده دوژلو لپاره موپر ده دښاروالۍ دریاست د پخوانۍ زړې لوېدلې ودانۍ ددیوا ل غورځول ټاکلې دي او تاسو ته مو ځکه په راډیو او اخبار کې ددې حد دتطبیق خبر درکړی چې، له دې فا سق مجرم څخه عبرت واخلئ او داسې ګناه ګانې ونه کړئ))۰ څو ځله مې دتېښتې هڅه وکړه خو ډېر کلک یې تړلی وم ۰ دمحکمې دفیصلې دتطبیق وخت راغی زه یې له موټر څخه راښکته او لاس او پښې تړلی دپاخه سېمنټي دیوال لاندې وغورځولم ۰ دخلکو شور ماشور شو :[(معاف یې کړئ ډېر ښکلی ځوان دی] ،[دی خو مونږ پېژنو دا خو په دې ټول ښار کې ښه هلک دی] ،[زه قسم خورم چې په دې کې دا خبرې نشته چا ورته دسیسه جوړه کړې ده]له هرې خولې ساړه اسویلي خېژي خو په چارواکو اغېز نه کوي۰یو غټ بلدوزر راغی دېواله ته اړم شو له یوه ټکان سره یې دیوال وخوځاوه او په دوهم ځل دېوال ته د بلدوزر دخولې له اړمېدلو سره سم دېوال پر ما راغی او له خولې مې یوه ناتراشه چېغه ووته له همدې سره مې مېرمنې په وارخطا یۍ راباندې غږ کړ:((دځونډي پلاره !دځونډي پلاره !څه خبره ده پورته شه پورته شه ولې وو بېرېدلې کلمه ووایه)) زه هم راویښ شوم په کټ کې کښیناستم ، سترګې مې وسولولې خولې مې پاکې کړې او یو اوږد اسوېلی مې وو یست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور تعویذ

(د لنډو کیسو ټولګه)

محمد حسن حقیار

۱۳۹۴ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: سور تعویذ

لیکـــوال: محمد حسن حقیار

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحریك، فرهنگي څانگه

وېـبپـاڼـه: www.melitahrik.com

ډیزایـنگر: ضیاء ساپی

پښتۍ ډیزاین: فیاض حمید

چـاپشمېـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکـال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحریك د خپرونو لړ: (۴۷)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **مخ**

فیصله..۱

ارزښتونه..۷

باور..۱۰

بختور واده....................................۱۷

بد گومانه......................................۲۳

بې غمي...۳۰

بې وطنه..۳۲

بېوسه...۳۷

تروریست.....................................۴۷

تمرین...۵۲

زړه هدیره....................................۵۷

سور تعویذ....................................۶۳

شفر...۷۲

غبرگې جنازې...............................۷۵

قربانیان......................................۸۰

گلاپې دانې ۸۷

گناه...۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک د هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (محمد اقبال عزیزي) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا د دې اثر له لیکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د لیکلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي محمد حسن حقيار

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۴۷

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library